د تواريخ اول کِتاب

د حضرت آدم نه تر حضرت اِبراهيم پورې اولاد

۱ ۱ آدم د شيث پلار وو، شيث د انوش پلار وو، انوش د قېنان پلار وو، ۲ قېنان د محلل‌اېل پلار وو، محلل‌اېل د يارد
پلار وو. ۳ يارد د حنوک پلار وو او حنوک د مِتهوشله پلار وو، مِتهوشله د لمک پلار وو، ۴ او لمک د نوح پلار وو. د
نوح درې زامن وُو، شيم، حام او يافت. ۵ دا د يافت اولاد دے: جُمر، ماجوج، مادى، ياوان، توبل، مسک او تيراس. ۶
د جُمر اولاد: اشکناز، ريفت او تُجرمه. ۷ د ياوان اولاد: اِليسه، ترسيس، قبرص او رهودس. ۸ دا د حام اولاد دے:
کوش، مِصر، ليبيا او کنعان. ۹ د کوش اولاد د سِيبا، حويله، سبته، راماه او د سبتيکه خلق وُو. د راماه اولاد د شيبا او د
ددان خلق وُو. ۱۰ کوش د نمرود پلار وو، نمرود د دُنيا وړومبے طاقتور جنګيالے وو. ۱۱ د مِصر اولاد د لودى، عنامى،
لهابى، نفتوحى، ۱۲ فتروسى، کسلوحى او د کريت خلق وُو، چې د هغوئ اولاد فلستيان دى. ۱۳ د کنعان مشرے زوئ
صيدا وو. کنعان د دې قومونو هم پلار وو: حت، ۱۴ يبوسى، امورى، جرجاسى، ۱۵ حِوى، عرقى، سينى، ۱۶ اروادى،
صمارى او حماتى. ۱۷ دا د شيم اولاد دے: عيلام، اسور، ارفکسد، لود او آرام. د آرام اولاد عُوض، حُول، جتر او مسک
وُو. ۱۸ ارفکسد د سِلح پلار وو او سِلح د عِبر پلار وو. ۱۹ د عِبر دوه زامن وُو، د يو نوم فلج چې مطلب يې تقسيم وو،
ځکه چې د هغهٔ په وخت کښې د دُنيا خلق تقسيم شول. او د بل نوم يُقطان وو. ۲۰ د يُقطان اولاد د الموداد، سلف،
حصارماوت، اِراخ، ۲۱ هدورام، اُوزال، دِقله، ۲۲ عوبال، ابى‌مائيل، شيبا، ۲۳ اوفير، حويله او يوباب. دا ټول د يُقطان
اولاد وو. ۲۴ د شيم نه تر ابرام پورې نسب‌نامه داسې ده: شيم، ارفکسد، سِلح، ۲۵ عِبر، فلج، رعو، ۲۶ سروګ، نحور،
تارح، ۲۷ او ابرام چې د اِبراهيم په نوم مشهور وو.

د حضرت اِسمٰعيل اولاد

۲۸ د اِبراهيم دوه زامن وُو، اِسحاق او اِسمٰعيل. ۲۹ د اِسمٰعيل زامن د دولسو قبيلو مشران شول: نبايوت چې مشر وو،
قيدار، ادبئيل، مِبسام، ۳۰ مِشماع، دومه، مسا، حدد، تيما، ۳۱ يطور، نفيس او قِدمه. ۳۲ د اِبراهيم يوه وينځه وه چې نوم
يې قطوره وو، چې د هغې نه يې شپږ زامن پيدا شول: زمران، يُقسان، مِدان، ميديان، اسباق او سوخ. د يُقسان دوه زامن وُو:
شيبا او ددان. ۳۳ د ميديان پينځهٔ زامن وُو: عيفه، عِفر، حنوک، ابيداع او اِلدعا. دا ټول د قطوره اولاد وو.

د عِيسو اولاد

۳۴ د اِبراهيم د زوئ اِسحاق زامن عِيسو او يعقوب وُو. ۳۵ د عِيسو زامن اليفز، رعواېل، يعوس، يعلام او قورح وُو. ۳۶ د
اليفز اولاد دا وو: تيمان، اومر، صفو، جعتام، قنز او عماليق. د عماليق مور تمنع وه. ۳۷ د رعواېل اولاد نحت، زارح، سمه
او مِزه وو.

د ادوم اولنى اوسېدونکى

۳۸-۴۲ د ادوم اولنى اوسېدونکى د سعير د دې زامنو اولاد وو: لوطان د حورى او هومام قبيلو پلار نيکهٔ وو. د لوطان يوه

خور وه چې نوم يې تمنع وو. سويل د علوان، مانحت، عيبال، سفو او اونام ډلو پلار نيکهٔ وو. د صبعون دوه زامن آيه او عنه
ؤو. عنه د ديسون پلار وو او ديسون د حمران، اشبان، يتران او کِران ډلو پلار نيکهٔ وو. ايصر د بِلهان، زعوان او يعقان ډلو
پلار نيکهٔ وو. ديسان د عُوض او اران ډلو پلار نيکهٔ وو.

د ادوم بادشاهان

۴۳-۵۰دې بادشاهانو په يو بل پسې د ادوم په مُلک حکومت وکړو، په هغه وخت کښې چې د هغې نه مخکښې د بنى اِسرائيلو
په مُلک کښې بادشاهان نهٔ ؤو: د دِنهابا د ښار نه بالع چې د بعور زوئ وو، د بُصره نه د زارح زوئ يوباب، د تيمان د علاقې
حشيم، د عويت د بدد زوئ حدد، چې هغهٔ د موآب په مُلک کښې ميديانيانو له په يو جنګ کښې شکست ورکړو. د مسرقه د
ښار نه شمله، د سيند د غاړې ښار رحوبوت نه ساؤل، د عکبور زوئ بعل حنان، د پاؤ د ښار نه حدد، د هغهٔ ښځه
مهيطبايل وه چې د ميضاهاب نمسئ او د مطرِد لور وه. ۵۱د ادوم خلق په دې ډلو کښې تقسيم ؤو: تمنع، علوه، يتيت،
۵۲اُهليبامه، ايله، فينون، ۵۳قنز، تيمان، مِبصار، ۵۴مجدايل او عِرام.

د يهوداه اولاد

۲ ۱ د يعقوب دولس زامن ؤو: روبين، شمعون، ليوى، يهوداه، يساکار، زبولون، ۲ دان، يوسف، بنيامين، نفتالى، جاد
او آشر. ۳ د يهوداه ټول پينځهٔ زامن ؤو. د هغهٔ د کنعانى ښځې بت‌سوع نه درې زامن ؤو: عير، اونان او سيله. د هغهٔ مشر
زوئ عير دومره خراب وو چې مالِک خُدائ هغه ووژلو. ۴ د يهوداه د خپلې اِنږور تامار نه دوه زامن فارص او زارح ؤو.
نو د يهوداه ټول پينځهٔ زامن ؤو. ۵ د فارص دوه زامن حصرون او حمول ؤو. ۶ د هغهٔ د ورور زارح پينځهٔ زامن ؤو:
زِمرى، ايتان، هيمان، کلکُول او دردع. ۷ د زارح د اولاد نه يو کس د کرمى زوئ عکن په بنى اِسرائيلو باندې ځکه افت
راوستلو چې کوم مالِ غنيمت خُدائ پاک ته وقف شوے وو نو په هغې کښې يې خيانت وکړو. ۸ د ايتان يو زوئ عزرياه
وو.

د حضرت داؤد نسب‌نامه

۹ د حصرون درې زامن يرحمئيل، رام او کلوبى ؤو. ۱۰ د رام نه تر يَسى پورې نسب‌نامه داسې ده: رام، عمى‌نداب،
نحشون چې دا د يهوداه د قبيلې يو مشر سړے وو، ۱۱ سلمون، بوعز، ۱۲ عوبيد او يَسى. ۱۳ د يَسى اووهٔ زامن ؤو، د
عُمر په ترتيب باندې هغوئ داسې ؤو: اِلياب، ابيناداب، سِمعه، ۱۴ نتنى‌ايل، ردى، ۱۵ عوضم او داؤد. ۱۶ د هغهٔ دوه لوڼه
ضروياه او ابى‌جيل هم وې. د يَسى د لور ضروياه درې زامن ؤو: ابيشى، يوآب او عساهيل. ۱۷ د هغهٔ بلې لور ابى‌جيل د
يتر سره وادهٔ وکړو، چې د اِسمٰعيل د اولاد نه وو او د هغوئ يو زوئ پيدا شو چې نوم يې عماسا وو.

د حصرون نور اولاد

۱۸ د حصرون زوئ کالب عزوبه وادهٔ کړه او يوه لور يې ترې نه وشوله چې نوم يې يريعوت وو. د هغې درې زامن ؤو:
يشر، سوباب او اردون. ۱۹ چې کله عزوبه مړه شوه نو کالب اِفراته وادهٔ کړه او د هغوئ يو زوئ وشو چې نوم يې حُور
وو. ۲۰ د حُور زوئ اورى وو او د هغهٔ نمسے بضلى‌ايل وو. ۲۱ کله چې حصرون د شپېتو کالو وو، نو هغهٔ د مکير د لور

سره وادهٔ وکړو، چې د جِلعاد خور وه. د هغوئ يو زوئ وشو چې نوم يې سجوب وو، ﴿۲۲﴾ او د سجوب يو زوئ وو چې نوم يې يائير وو. يائير د جِلعاد په علاقه کښې په درويشتو ښارونو باندې حکومت کولو. ﴿۲۳﴾ خو د جسور او شام حکومتونو هلته شپېتهٔ ښارونه فتح کړل، چې په دې کښې د يائير او قنات کلی او د دې نزدې ښارونه شامل وُو. هلته چې څومره خلق اوسېدل هغوئ د مکير اولاد وو. مکير د جِلعاد پلار وو. ﴿۲۴﴾ د حصرون د مرګ نه پس، د هغهٔ زوئ کالب اِفرات وادهٔ کړه، چې د هغهٔ د پلار کونډه وه. د هغوئ يو زوئ وشو چې نوم يې اشور وو، چې دې د تقوع پلار وو.

د حصرون د زوئ يرحمئيل اولاد

﴿۲۵﴾ د حصرون د مشر زوئ يرحمئيل پينځهٔ زامن وُو: د ټولو نه مشر رام وو او وروستو بونه، اورن، عوضم او اخياه وُو. ﴿۲۶﴾-﴿۲۷﴾ د رام درې زامن وُو: معض، يمين او عيقر. د يرحمئيل يوه بله ښځه وه چې نوم يې عطاره وو او د هغوئ يو زوئ اونام وو. ﴿۲۸﴾ د اونام دوه زامن سمی او يدع وُو، د سمی هم دوه زامن ندب او ابيسُور وُو. ﴿۲۹﴾ ابيسُور يوه ښځه وکړه چې نوم يې ابیخيل وو، د هغوئ دوه زامن اخبان او مولِد وُو. ﴿۳۰﴾ د ابيسُور د ورور ندب دوه زامن سلد او افائم وُو، خو د سلد اولاد نهٔ وو او مړ شو. ﴿۳۱﴾ افائم د يسعی پلار وو، يسعی د سيسان پلار وو او سيسان د اخلی پلار وو. ﴿۳۲﴾ د سمی د ورور يدع دوه زامن يتر او يونتن وُو، خو يتر بغېر د زامنو نه مړ شو. ﴿۳۳﴾ د يونتن دوه زامن پلت او زازا وُو. دا ټول د يرحمئيل اولاد وو. ﴿۳۴﴾ د سيسان زامن نهٔ وُو صِرف لونړه يې وې. د هغهٔ يو مِصرے نوکر وو چې نوم يې يرخع وو، ﴿۳۵﴾ چې هغهٔ له يې خپله يوه لور ورکړه چې وادهٔ يې کړی. د هغوئ يو زوئ وو چې نوم يې عتی وو. ﴿۳۶﴾ د عتی نه تر اليسمع پورې نسب‌نامه داسې ده: عتی، ناتن، زاباد، ﴿۳۷﴾ افلال، عوبيد، ﴿۳۸﴾ ياهُو، عزرياه، ﴿۳۹﴾ خلص، اِلعاسه، ﴿۴۰﴾ سِسمی، سلوم، ﴿۴۱﴾ يقمياه او اليسمع.

د کالب نور اولاد

﴿۴۲﴾ د يرحمئيل د ورور د کالب د مشر زوئ نوم ميسا وو. ميسا د زيف پلار وو، چې دې د مريسه پلار وو چې هغه د حبرون پلار وو. ﴿۴۳﴾ د حبرون څلور زامن وُو: قورح، تفوح، رِقم او سمع. ﴿۴۴﴾ سمی د رحم پلار او د يُرقعام نيکهٔ وو. د سمع ورور رِقم د سمی پلار وو، ﴿۴۵﴾ چې سمی د معون پلار وو، او معون د بيت‌صور پلار وو. ﴿۴۶﴾ د کالب يوه وينځه وه چې نوم يې عيفه وو او د هغې نه يې درې نور زامن وُو: حاران، موضا او جازز. د حاران هم يو زوئ وو چې نوم يې جازز وو. ﴿۴۷﴾ يهدی نومې يو سړے وو چې د هغهٔ شپږ زامن وُو: رجم، يوتام، جسان، فِلِط، عيفه او شعف. ﴿۴۸﴾ د کالب يوه وينځه معکه هم وه، چې د هغې نه يې دوه زامن وُو، شبر او تِرحنه. ﴿۴۹﴾ وروستو يې دوه نور زامن پيدا شول: شعف، چا چې د مدمنه ښار جوړ کړے وو، او سِوا، چا چې د مکبينه او جبعه ښارونه جوړ کړی وُو. د دې نه علاوه د کالب يوه لور وه چې نوم يې عکسه وو. ﴿۵۰﴾ دا هم د کالب اولاد وو. حُور د کالب او د هغهٔ د ښځې اِفرات مشر زوئ وو. د حُور زوئ سوبل د قِريَت‌يعريم ښار جوړ کړے وو. ﴿۵۱﴾ د هغهٔ دويم زوئ ساما چا چې د بيت‌لحم ښار جوړ کړے وو او د هغهٔ دريم زوئ خارف چا چې د بيت‌جادر ښار جوړ کړے وو. ﴿۵۲﴾ سوبل، چا چې د قِريَت‌يعريم ښار جوړ کړے وو، هغه د هرائی د خلقو او د هغه نيمو خلقو پلار نيکهٔ وو چې څوک د منوخوت په ښار کښې اوسېدل، ﴿۵۳﴾ او کومې قبيلې چې په قِريَت‌يعريم کښې وې دا دی: اِتريان، فُوتيان، سماتيان او مِسراعيان. د صُرعه او استاول ښارونو خلق د دې قبيلو کسان وُو. ﴿۵۴﴾ سلما د بيت‌لحم، د نطوفاتی، عطرات‌بيت‌يوآب او صُرعی د خلقو پلار نيکهٔ وو، چې صُرعی په مانحت کښې د دوو ډلو نه يوه وه، ﴿۵۵﴾ او کومې قبيلې چې په ليکلو کښې ماهِران وُو هغوئ په يعبيض کښې اوسېدل: هغوئ تِرعايان، سِمعيان او سوکاتيان وُو. هغوئ د حمات د قينيانو اولاد وو. حمات د ريکاب د خاندان پلار نيکهٔ وو.

د حضرت داؤد بادشاه اولاد

۳-۱چې کله داؤد په حبرون کښې وو نو د عُمر په ترتیب یې دا زامن پېدا شوی ؤو: امنون، چې د هغهٔ مور د یزرعیل اخینوعم وه. دانیال، چې د هغهٔ مور د کرمل ابیجیل وه. ابیسلوم، چې د هغهٔ مور معکه وه او معکه د جسور د تلمی بادشاه لور وه. ادونیاه، چې د هغهٔ مور حجیت وه. سفطیاه، چې د هغهٔ مور ابیطال وه. اِترعام، چې د هغهٔ مور عِجلاه وه. ۴ دا شپږ واړه په حبرون کښې پېدا شوی ؤو، چرته چې هغهٔ اووهٔ کاله او شپږ میاشتې بادشاهی وکړه. د هغې نه پس په یروشلم کښې هغهٔ درې دېرش کاله حکومت وکړو. ۵ په یروشلم کښې چې د داؤد کوم زامن پېدا شوی ؤو په هغوئ کښې سموع، سوباب، ناتن او سلیمان شامل دی. د هغوئ مور بتسبع وه چې د عمیاېل لور وه. ۶ د هغهٔ نور نهٔ زامن هم ؤو: اِبحار، الیسوع، الیفلط، ۷ نجه، نفج، یفیع، ۸ الیسمع، الیدع او الیفلط. ۹ د دې ټولو زامنو نه علاوه د داؤد د وینځو زامن هم ؤو. د هغهٔ یوه لور تامار هم وه.

د حضرت سلیمان بادشاه اولاد

۱۰ دا د سلیمان اولاد دے: سلیمان، رحُبعام، ابیاه، آسا، یهوسفط، ۱۱ یهورام، اخزیاه، یوآس، ۱۲ امصیاه، عُزیاه، یوتام، ۱۳ احاز، حزقیاه، منسی، ۱۴ امون او یوسیاه. ۱۵ د یوسیاه څلور زامن د عُمر په ترتیب دا ؤو: یوحانان، یهویقیم، صدقیاه او یهوآخز. ۱۶ د یهویقیم دوه زامن ؤو: یهویاکین او صدقیاه.

د یهویاکین بادشاه اولاد

۱۷ دا د یهویاکین بادشاه اولاد دے، یهویاکین بابلیانو قېدی بوتلے وو. د یهویاکین اووهٔ زامن ؤو: شلتیاېل، ۱۸ مُلکِرام، فدایاه، شیناضر، یقمیاه، هوسمع او ندبیاه. ۱۹ د فدایاه دوه زامن ؤو، زرُبابل او سِمعی. زرُبابل د دوو زامنو پلار وو، مسلام او حننیاه. او د هغهٔ یوه لور سلومیت وه. ۲۰ د هغهٔ پینځهٔ نور زامن ؤو: حسویه، اُهل، برکیاه، حسدیاه او یوسبحسد. ۲۱ د حننیاه دوه زامن فلطیاه او یشعیاه ؤو. د یشعیاه زوئ رفایاه وو، د رفایاه زوئ ارنان وو، د ارنان زوئ عبدیاه وو او د عبدیاه زوئ سکانیاه وو. ۲۲ د سکانیاه یو زوئ سمعیاه او پینځهٔ نمسی ؤو: حطوش، اِجال، بریح، نعریاه او سافط. ۲۳ د نعریاه درې زامن الیوعینی، حزقیاه او عزریقام ؤو. ۲۴ د الیوعینی اووهٔ زامن ؤو: هُوداویاه، اِلیاسب، فلایاه، عقوب، یوحانان، دلایاه او عنانی.

د یهوداه نور اولاد

۴ ۱ دا د یهوداه څهٔ اولاد دے: فارص، حصرون، کرمی، حُور او سوبل. ۲ سوبل د ریایاه پلار وو، چې دا د یحت پلار وو، چې هغه د اخومی او د لاهد پلار وو، کوم چې د هغه خلقو پلار نیکهٔ وو چې په صُرعه کښې اوسېدل. ۳-۴ حُور د کالب د ښځې اِفرات مشر زوئ وو او د هغهٔ اولاد د بیتلحم ښار جوړ کړے وو. د حُور درې زامن ایتام، فنواېل او ایصر ؤو. د ایتام درې زامن ؤو: یزرعیل، اِسمع او ادباس او یوه یې لور حضل الفونی وه. فنواېل د جدور ښار جوړ کړے وو او ایصر د حوسه ښار جوړ کړے وو. ۵ اشور چا چې د تقوع ښار جوړ کړے وو د هغهٔ دوه ښځې حیلاه او نعراه وې. ۶ د هغهٔ د خپلې ښځې نعراه څلور زامن ؤو: اخوسام، حِفر، تمنی او هخستری. ۷ د اشور د خپلې ښځې حیلاه نه درې زامن

وُو: ضرت، اِضهار او اِتنان. ﴿٨﴾ قوض د عنوب، ضوبيبه او د حروم د زوئ اخرخېل د قبيلو پلار نيکۀ وو. ﴿٩﴾ يو سړے وو چې نوم يې يعبيض وو، هغه په خپلو وروڼو کښې ډېر عزتمند سړے وو. په هغۀ باندې خپلې مور يعبيض نوم ايښے وو، ځکه چې د هغۀ د پېدا کېدو درد ډېر سخت وو. ﴿١٠﴾ خو يعبيض د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک ته سوال وکړو، "خُدايه پاکه، تۀ به ما له برکت راکوې او زما مُلک به لوئَوې. زما مل شه او د هر هغه خراب عمل نه مې وساته چې ما له تکليف راکوى." او چې هغۀ د څۀ سوال کړے وو نو خُدائ پاک هغه هر څۀ ورکړل.

د نورو کورَنو نسب‌نامې

﴿١١﴾ د سوخه د ورور کالب يو زوئ محير وو. محير د استون پلار وو، ﴿١٢﴾ چې د هغۀ درې زامن وُو: بيت‌رفا، فاسح او تخِنه. تخِنه د ناحس ښار جوړ کړے وو. د دې سړو اولاد په ريکه کښې اوسېدو. ﴿١٣﴾ د قنز دوه زامن عتنى‌ايل او شراياه وُو. د عتنى‌ايل هم دوه زامن حتت او معوناتى وُو. ﴿١٤﴾ معوناتى د عفره پلار وو. شراياه د يوآب پلار وو. او يوآب هغه وړومبے کس وو چې د ماهِرو خلقو وادى يې آباده کړه، ځکه چې هلته ټول خلق ماهِر کاريګران وُو. ﴿١٥﴾ د يفُنه زوئ کالب درې زامن وُو: عيرو، ايله او نعم. او ايله د قنز پلار وو. ﴿١٦﴾ د يهلل‌ايل څلور زامن وُو: زيف، زيفه، تيرياه او اسرى‌ايل. ﴿١٧﴾-﴿١٨﴾ د عزره څلور زامن وُو: يتر، مرِد، عِفر او يلون. مرِد بِتياه وادۀ کړه، چې د فِرعون لور وه، د هغوئ يوه لور مريم وه او دوه يې زامن سمى او اِسباح وُو. اِسباح د استموع ښار جوړ کړے وو. مرِد د يهوداه قبيلې د يوې ښځې سره هم وادۀ وکړو او د هغوئ درې زامن وُو: يرد، چې هغۀ د جدور ښار جوړ کړے وو، حِبر چې هغۀ د شوکو ښار جوړ کړے وو، او يقوتئيل چې هغۀ د زنوح ښار جوړ کړے وو. ﴿١٩﴾ هودياه د نحم خور وادۀ کړه. د هغوئ اولاد د جرمى ډله وه، چې هغه د قعيله په ښار کښې اوسېده او د معکې ډله چې د استموع په ښار کښې اوسېده. ﴿٢٠﴾ د سيمون څلور زامن وُو: امنون، رِنه، بِن‌حنان او تيلون. د يسعى دوه زامن وُو: زوحت او بِن‌زوحت.

د يهوداه د زوئ سِلح اولاد

﴿٢١﴾ سيله د يهوداه د زامنو نه يو زوئ وو. د هغۀ په اولاد کښې عير شامل وو، چا چې د لکه ښار جوړ کړے وو، لعده چا چې د مريسه ښار جوړ کړے وو، د لتې کپړې جوړونکى قبيله چې د بيت‌اشبيع په ښار کښې اوسېده، ﴿٢٢﴾ يوقيم او هغه خلق چې د کوزيبا په ښار کښې اوسېدل، او يوآس او شراف، چا چې موآبيانې ښځې وادۀ کړې او په بيت‌لحم کښې اوسېدل. دا د ډېر پخوانى وخت حِساب کِتاب دے. ﴿٢٣﴾ هغوئ د بادشاه د خِدمت کُلالان وُو او د نتائيم او د جديره په ښارونو کښې اوسېدل.

د شمعون اولاد

﴿٢٤﴾ د شمعون پينځۀ زامن وُو: نموايل، يمين، يريب، زارح او ساؤل. ﴿٢٥﴾ د ساؤل زوئ سلوم وو، د سلوم زوئ مِبسام وو او د مِبسام زوئ مِشماع وو. ﴿٢٦﴾ د مِشماع د اولاد نسب‌نامه داسې ده: حموايل، زکور او سِمعى. ﴿٢٧﴾ د سِمعى شپاړس زامن او شپږ لوڼه وې، خو د هغۀ د خپلوانو اولاد کم وو او د شمعون قبيله د يهوداه د قبيلې په شان لويه نۀ شوه. ﴿٢٨﴾ د داؤد بادشاه تر وخته پورې د شمعون اولاد په بيرسبع، مولاده، حصارسعول، ﴿٢٩﴾ بِلهاه، عضم، تولاد، ﴿٣٠﴾ بتوايل، حُرمه، صِقلاج، ﴿٣١﴾ بيت‌مرکبوت، حصارسوسم، بيت‌برائى او شعريم کښې اوسېدل. ﴿٣٢﴾ هغوئ په پينځو نورو ځايونو کښې هم اوسېدل: ايتام، عين، رِمون، توکن، عسن، ﴿٣٣﴾ او په ګېرچاپېره کلو کښې، د بعلات ښار پورې. دا هغه حِساب کِتاب دے

چې هغوئ د خپلو کورَنو او د هغه ځايونو په حقله ساتلو چې چرته هغوئ اوسېدل. ۳۴-۳۸دا سړی د خپلو قبيلو مشران وُو:
مسوياب، يمليک، يوشه چې د امصياه زوئ وو، يوايل، ياهُو چې د يوسبياه زوئ وو، يوسبياه د شراياه زوئ وو، شراياه د
عسيئيل زوئ وو، اليوعينی، يعقوبه، يشوخايه، عساياه، عدی‌ايل، يسمئيل، بناياه، زيزا، زيزا د شفعی زوئ وو، شفعی د الون
زوئ وو، الون د يدعياه زوئ وو، يدعياه د سِمری زوئ وو او سِمری د سمعياه زوئ وو. ځکه چې د هغوئ خاندان غټېدلو،
۳۹هغوئ تقريباً تر جدور پورې نمرپرېواتهٔ طرف ته خوارهٔ شول او د هغه مېدان نمرخاتهٔ طرف ته يې خپلې ګډې څرولې
چرته چې هغه ښار دے. ۴۰هغوئ د څرن ښهٔ آباد مُلکونه وموندل چې په کولاو مُلک کښې خوارهٔ وارهٔ وُو چې خاموش او د
امن نه ډک وو. د هغوئ نه مخکښې چې کوم خلق هلته اوسېدل هغوئ حاميان وُو. ۴۱د يهوداه بادشاه حزقياه په وخت
کښې د هغه ډلو مشران جرار ته لاړل او هلته يې حاميان او معونيان او د هغوئ خېمې تباه کړې او د هغوئ ټول خلق يې
ووژل او تر نن ورځې پورې يې د نوم او نشان پته نهٔ لګی. د هغوئ په ځايونو کښې په خپله آباد شول، ځکه چې هغوئ ته د
رَمو دپاره د څرن د زمکې ضرورت وو. ۴۲د شمعون قبيلې نور پينځهٔ سوه کسان نمرخاتهٔ طرف ادوم ته لاړل. د هغوئ
مشری د يسعی زامنو کوله: فلطياه، نعرياه، رفاياه او عُزی‌ايل. ۴۳هلته هغوئ هغه پاتې شوی عماليقيان ووژل کوم چې
تښتېدلی وُو او هغوئ تر ننه پورې هلته اوسېدل.

د روبين اولاد

۵ ۱ دا د روبين اولاد دے چې هغه د يعقوب مشر زوئ وو. هغهٔ د خپل پلار د بلې ښځې سره د زنا کولو په وجه د خپل
پلار بې‌عزتی وکړه نو چې د مشری زوئ کوم حقُونه هغهٔ لرل، هغه ختم شول او هغه حقُونه يوسف ته مِلاو شول. ۲ خو د
يهوداه قبيله تکړه شوه او ټولو قبيلو له يې يو بادشاه ورکړو، خو پېدائشی حق د يوسف سره وو. ۳ د يعقوب د مشر زوئ
روبين څلور زامن وُو: حنوک، فلو، حصرون او کرمی. ۴-۶دا د يوايل اولاد دے: سمعياه، جوج، سِمعی، ميکاه، رياياه، بعل
او بئيره. اسوری بادشاه تغلت فلاسر د روبين قبيلې مشر بئيره ونيولو او د قبيلې سره يې جلاوطن کړو. ۷ د روبين په
قبيله کښې د دې د قبيلو د مشرانو نسب‌نامه: يعی‌ايل، زکرياه، ۸ او بالع، د عزز زوئ او د سمع نمسے، چې د يوايل د
قبيلې وو. دا قبيله په عروعير کښې او د هغه ځائ نه د نبو پورې او د بعل معون په علاقه کښې اوسېده. ۹ د جِلعاد په
مُلک کښې د هغوئ ډېر څاروی وُو او هغه مُلک يې ونيولو چې نمرخاتهٔ طرف ته د صحرا د لمنې او د فرات سيند پورې
خور دے. ۱۰ د ساؤل بادشاه په وخت کښې د روبين قبيلې په هاجريانو حمله وکړه، هغوئ يې په جنګ کښې ووژل او د
جِلعاد نمرخاتهٔ ته په ټوله برخه کښې د هغوئ په خېمو کښې اوسېدل.

د جاد اولاد

۱۱ د جاد قبيله د بسن په مُلک کښې د روبين شمال ته د سلکه نمرخاتهٔ طرف پورې اوسېدله. ۱۲ يوايل په بسن کښې
مشر وو، سافم ورپسې دوېم کس وو او دربم مشر يعنې او د هغهٔ نه پس سافط وو. ۱۳ د دې اوو ډلو د قبيلې نور کسان دا
دی: ميکائيل، مسلام، شيبا، يوری، يعکان، زيع او عِبر. ۱۴ هغوئ د حُوری زوئ ابی‌خېل اولاد دے، چې د هغوئ پلار نيکهٔ
دا دی: ابی‌خېل، حُوری، يارواح، جِلعاد، ميکائيل، يسيسی، يحدو او بُوز. ۱۵ اخی چې د عبدی‌ايل زوئ او د جونی نمسے
وو هغه د دې ډلو مشر وو. ۱۶ هغوئ د بسن او جِلعاد په علاقه کښې، هلته په ښارونو او د شارون د څرن په ټولو مُلکونو
کښې اوسېدل. ۱۷ دا نسب‌نامه د يهوداه بادشاه يوتام او د اِسرائيل بادشاه يربعام په وخت کښې ليکلے شوې وه.

د نمرخاتهٔ طرف ته د قبيلو لښکر

(۱۸) د روبين، جاد او د نمرخاتهٔ طرف منسى په قبيلو کښې څلور څلوېښت زره اووهٔ سوه او شپېتهٔ فوجيان وُو، چې د
ډالونو، تُورو او غشو په ورلو او استعمالولو باندې ښهٔ پوهېدل. (۱۹) هغوئ د جنګ دپاره د يطور، نفيس او نودب هاجرى
قبيلو خِلاف لاړل. (۲۰) د جنګ په وخت کښې هغوئ خُدائ پاک ته سوال وکړو، هغهٔ د هغوئ فرياد واورېدو ځکه چې په
هغهٔ باندې يې ايمان لرلو. نو داسې هاجريانو او د هغوئ ټولو ملګرو شکست وخوړو. (۲۱) د بنى اِسرائيلو نمرخاتهٔ طرف ته
قبيلو د دشمن نه پنځوس زره اوښان، دوه لاکه او پنځوس زره ګډې او دوه زره خرهٔ ونيول او سل زره کسان يې جنګى
قيديان کړل. (۲۲) هغوئ ډېر دشمنان ووژل، ځکه چې خُدائ پاک په دې جنګ کښې د هغوئ مل وو. او هغوئ تر جلاوطنى
پورې د هاجريانو په علاقه کښې اوسېدل.

نمرخاتهٔ طرف د منسى نيمه قبيله

(۲۳) د منسى نيمې قبيلې خلق د بسن په علاقه کښې د بعل حرمون، سنير او حرمون غر پورې اوسېدل او د هغوئ آبادى
ډېره زياته شوه. (۲۴) دا کسان د خپلو ډلو مشران وُو: عِفر، يسعى، اِلىايل، عزرائيل، يرمياه، هُوداوياه او يحداِيل. هغوئ ټول
ښهٔ تکړه فوجيان او د خپلو ډلو مشهور مشران وُو.

د نمرخاتهٔ طرف ته د قبيلو ويستلے کېدل

(۲۵) خو خلقو د خپل پلار نيکهٔ خُدائ پاک سره خيانت وکړو او د هغه نورو قومونو د معبودانو د عبادت په وجه يې د هغهٔ
خِلاف بغاوت وکړو کوم قومونه چې خُدائ پاک په هغه وخت تباه کړى وُو چې بنى اِسرائيليان مخ په وړاندې تلل. (۲۶) نو
خُدائ پاک د اسور بادشاه پول ولېږلو چې د هغوئ په مُلک حمله وکړى (چې هغه په تغلت فلاسر باندې هم مشهور وو).
هغهٔ د روبين، جاد او د منسى نيمه قبيله وويستله او دې ته يې مجبور کړل چې تر نن پورې په خلح، خابور، هارا او د جوزان
سيند سره اوسيږى.

د مشرانو اِمامانو نسب‌نامه

٦ (۱) د ليوى درې زامن وُو: جيرسون، قُهات او مرارى. (۲) د قُهات څلور زامن وُو: عُمرام، اِضهار، حبرون او
عُزىاِيل. (۳) د عُمرام دوه زامن هارون او موسىٰ وُو او يوه يې لور مريم وه. د هارون څلور زامن وُو: ندب، ابيهُو، اِلىعزر
او اِتمر. (۴) د اِلىعزر اولاد نسل په نسل دا دے: فينحاس، ابيسوع، (۵) بُقى، عُزى، (۶) زرخياه، مرايوت، (۷) امرياه،
اخيطوب، (۸) صدوق، اخيمعض، (۹) عزرياه، يوحانان، (۱۰) عزرياه چا چې د مالِک خُدائ په هغه کور کښې خِدمت
کولو کوم چې سليمان بادشاه په يروشلم کښې جوړ کړے وو، (۱۱) امرياه، اخيطوب، (۱۲) صدوق، سلوم، (۱۳) خِلقياه،
عزرياه، (۱۴) شراياه او يهوصدق. (۱۵) نبوکدنضر بادشاه يهوصدق سره د يهوداه او يروشلم هغه خلقو وويستلو کوم چې
مالِک خُدائ پردى مُلک ته جلاوطن کړى وُو.

د لیوی نور اولاد

۱۶ د لیوی درې زامن ؤُ: جیرسون، قُهات او مراری. ۱۷ په هغوئ کښې د هر يو هم زامن ؤُ. جیرسون د لِبنی او سِمعی
پلار وو، ۱۸ قُهات د عُمرام، اِضهار، حبرون او عُزی‌ایل پلار وو، ۱۹ او مراری د محلی او موشی پلار وو. دا د نسب‌نامې
په مطابق د لیویانو قبیلې دی. ۲۰ دا نسل په نسل د جیرسون اولاد دے: لِبنی، یحت، زِمه، ۲۱ یوآخ، عدو، زارح او یتری.
۲۲ دا نسل په نسل د قُهات اولاد دے: عمی‌نداب، قورح، اسیر، ۲۳ القنه، ابی‌آسف، اسیر، ۲۴ تحت، اوری‌ایل، عُزیاه او
ساؤل. ۲۵ د القنه دوه زامن عماسی او اخیموت ؤُ. ۲۶ دا نسل په نسل د اخیموت اولاد دے: القنه، ضوفی، نحت، ۲۷
اِلیاب، یروحام او القنه. ۲۸ د سموئیل دوه زامن ؤُ: یوایل مشر وو او ابیاه کشر وو. ۲۹ دا نسل په نسل د مراری اولاد
دے: محلی، لِبنی، سِمعی، عُزه، ۳۰ سِمعا، حجیاه او عسایاه.

د مالِک خُدائ د کور سندرغاړی

۳۱ دا هغه سړی ؤُ چې داؤد بادشاه د مالِک خُدائ په کور کښې د سندرو خِدمت دپاره مقرر کړی ؤُ، دا د هغې نه پس
ؤُ چې د لوظ صندوق هلته یوړلے شو. ۳۲ هغوئ د مالِک خُدائ د حضور خېمې په وړاندې د موسیقۍ سره عبادت کولو،
دا د سلیمان د مالِک خُدائ کور د جوړولو نه مخکښې وخت وو. هغوئ دا کارونه د اصُولو په مطابق کول. ۳۳ چا چې د
خپلو زامنو سره خِدمت کولو د هغوئ نسب‌نامه داسې ده: د قُهات ډله: هیمان چې د اولنو موسیقارانو مشر وو، هغه د یوایل
زوئ وو. شا ته د هغهٔ نسب‌نامه داسې ده: حیمان، یوایل، سموئیل، ۳۴ القنه، یروحام، اِلی‌ایل، توح، ۳۵ صُوف، القنه،
محت، عماسی، ۳۶ القنه، یوایل، عزریاه، صفنیاه، ۳۷ تحت، اسیر، ابی‌آسف، قورح، ۳۸ اِضهار، قُهات، لیوی او یعقوب.
۳۹ آسف د دوېمو موسیقارانو مشر وو. د لیوی نه پس د هغهٔ نسب‌نامه داسې ده: آسف، برکیاه، سِمعا، ۴۰ میکائیل،
بعسیاه، مُلکیاه، ۴۱ اِتنی، زارح، عدایاه، ۴۲ ایتان، زِمه، سِمعی، ۴۳ یحت، جیرسون او لیوی. ۴۴ د مراری قبیلې ایتان د
درېمې سندرې مشر وو. شا ته لیوی ته د هغهٔ نسب‌نامه داسې ده: قیسی، عبدی، ملوک، ۴۵ حسبیاه، امصیاه، خِلقیاه، ۴۶
امصی، بانی، سمر، ۴۷ محلی، موشی، مراری او لیوی. ۴۸ نورو لیویانو ته د مالِک خُدائ په کور کښې باقی ټول خِدمت
حواله شوے وو.

د هارون اولاد

۴۹ خو هارون او د هغهٔ اولاد د خوشبویۍ نذرانې پېش کولې او هغه قربانۍ یې پېش کولې چې په قربان‌ګاه باندې سوزولے
شوې. هغوئ په زیات مقدس ځائ کښې د ټول عبادت او د بنی اِسرائیلو د کفارې ادا کولو ذمه وار ؤُ. هغوئ دا هر څهٔ د
هغه اصُولو په مطابق کول کوم چې د خُدائ پاک خِدمت کوونکی موسیٰ ورته ښودلی ؤُ. ۵۰ دا د هارون اولاد دے:
اِلی‌عزر، فینحاس، ابیسوع، ۵۱ بُقی، عُزی، زرخیاه، ۵۲ مرایوت، امریاه، اخیطوب، ۵۳ صدوق او اخیمعض.

د لیویانو د اوسېدو ځایونه

۵۴ دا هغه ښارونه دی چې د هارون اولاد ته حواله شوی ؤُ چې هغه د قُهات قبیله ده. هغوئ ته به د هغې زمکې وړومبۍ
برخه مِلاوېده کومه چې لیویانو ته حواله شوې وه. ۵۵ په دې کښې د یهوداه په علاقه کښې حبرون او د دې نه ګېرچاپېره د
څرن زمکې شاملې وې، ۵۶ اګر چې د هغه ښار پټی او کلی د یفُنه زوئ کالب په حواله ؤُ. ۵۷-۵۹ د پناه دا ښارونه سره د

ځرن د زمکې د هارون اولاد ته حواله شوى وُو: حبرون، لِبناه، يتير، استموع، حَولون، دبير، عسن او بيت‌شمس. ۶۰ د
بنيامين په علاقه کښې هغوئ ته دا ښارونه سره د ځرن د زمکې حواله شوى وُو: جبعه، علمت او عنتوت. دا ټول ديارلس
ښارونه وُو چې د هغوئ مکمل خاندان په کښې اوسېدل. ۶۱ نمرپريواتۀ طرف ته د منسى په علاقه کښې لس ښارونه د پچې
په ذريعه د قُهات پاتې قبيلې ته خاندان په خاندان حواله شوى وُو. ۶۲ د جيرسون قبيلې ته کورَنو په مطابق ديارلس ښارونه
د يساکار، آشر، نفتالى او نمرخاتۀ طرف ته په بسن کښې د منسى په علاقو کښې حواله شوى وُو. ۶۳ هم دغه شان، د
روبين، جاد او زبولون په علاقو کښې دولس ښارونه د مرارى قبيلې ته خاندان په خاندان حواله شوى وُو. ۶۴ نو داسې بنى
اِسرائيلو ليويانو ته د اوسېدو دپاره ښارونه حواله کړل، سره د ځرن د زمکې چې د دې ښارونو نه گېرچاپېره وې. ۶۵ د
يهوداه، شمعون او بنيامين په علاقه کښې هغه ښارونه هم د پچې په ذريعه حواله شوى وُو. د هغه ښارونو ذِکر وړاندې شوے
دے. ۶۶ د قُهات قبيلې ځۀ کورَنو ته د اِفرائيم په علاقه کښې ښارونه او د ځرن زمکې حواله شوې وې: ۶۷ شِکم چې د
اِفرائيم په غرونو کښې د پناه ښار دے او ورسره جزر، ۶۸ يُقمام، بيت‌حورون، ۶۹ ايالون او جات رِمون. ۷۰ د قُهات
پاتې اولاد ته د منسى د نيمې قبيلې د علاقې نه د عانير او بلعام ښارونه سره د گېرچاپېره د ځرن د زمکې حواله شوى وُو.
۷۱ د جيرسون قبيلې کورَنو ته دا ښارونه، سره د گېرچاپېره د ځرن د زمکو حواله شوى وُو: د نمرخاتۀ منسى په علاقه
کښې: په بسن کښې جولان، او عستارات. ۷۲ د يساکار په علاقه کښې: قادِس، دبرت، ۷۳ رامات او عانيم چې د ځرن
زمکې ورسره وې. ۷۴ د آشر په علاقه کښې: مسل، عبدون، ۷۵ حُقوق او رِحوب چې د ځرن زمکې ورسره وې. ۷۶ د
نفتالى په علاقه کښې: په گليل کښې قادِس، حمون او قِريَتائم چې د ځرن زمکې ورسره وې. ۷۷ د مرارى قبيلې باقى پاتې
کورَنو ته دا ښارونه سره د دې نه گېرچاپېره د ځرن د زمکو حواله شوى وُو: د زبولون په علاقه کښې: رِمون او تبور. ۷۸ د
اُردن سيند نه پورې د يريحو نمرخاتۀ طرف ته، د روبين په علاقه کښې: په اوچته زمکه باندې بصر، يهض، ۷۹ قديمات او
مفعت چې د ځرن زمکې ورسره وې. ۸۰ د جاد په علاقه کښې: په جِلعاد کښې رامات، محنايم، ۸۱ حسبون او يعزير چې
د ځرن زمکې ورسره وې.

د يساکار اولاد

7 ۱ د يساکار څلور زامن وُو: تولع، فُوه، يسوب او سِمرون. ۲ د تولع شپږ زامن وُو: عُزى، رفاياه، يرىاېل، يحمى،
ابسام او سموئيل. هغوئ د تولع د قبيلې اولنى مشران وُو. د داؤد بادشاه په زمانه کښې د دې ډلو د ټولو تکړه فوجيانو شمېر
دوويشت زره او شپږ سوه وو. ۳ د عُزى يو زوئ اِزراخياه وو. اِزراخياه او د هغۀ څلور زامن، ميکائيل، عبدياه، يوايل او
يسياه ټول د ډلو مشران وُو. ۴ د هغوئ دومره ډېرې ښځې او بچى وُو چې د هغوئ اولاد د دې جوګه وو چې فوجى
خِدمت له يې شپږ دېرش زره سړى ورکړل. ۵ د منلے شوى حِساب کِتاب په مطابق د يساکار قبيلې د ټولو کورَنو اووۀ
اتيا زره داسې سړى شمېرلے شوى وُو چې کوم د فوجى خِدمت کولو قابل وُو.

د بنيامين او د دان اولاد

۶ د بنيامين درې زامن وُو: بالع، بکر او يديعيل. ۷ د بالع پينځۀ زامن وُو: اصبان، عُزى، عُزىاېل، يريموت او عيرى. د
هغوئ په ډله کښې د قبيلو مشران او تکړه فوجيان وُو. د هغوئ په اولاد کښې دوويشت زره او څلور دېرش سړى شامل وُو
چې د فوجى کار کولو قابل وُو. ۸ د بکر نهۀ زامن وُو: زميره، يوآس، اِلىعزر، اليوعينى، عُمرى، يريموت، ابياه، عنتوت
او علمت. ۹ د هغوئ په نسب‌نامه کښې شل زره او دوه سوه د قبيلو مشرانو او تکړه فوجيانو نومونه ليکلى شوى وُو. ۱۰

د یدیعیل یو زوئ بِلهان وو او د بِلهان اووهٔ زامن ؤُو: یعوس، بنیامین، اهُود، کنعانه، زیتان، ترسیس او اخی‌سحر. ⑪ هغوئ د قبیلې مشران او تکړه فوجیان ؤُو. د هغوئ په اولاد کښې اوولس زره او دوه سوه داسې سړی شامل وو چې کوم د فوجی کار کولو قابل ؤُو. ⑫ د سفیم او حُفیم تعلق هم د دې قبیلې سره وو. حشیم د احیر زوئ وو.

د نفتالی اولاد

⑬ د نفتالی څلور زامن ؤُو: یحزی‌ایل، جونی، یصر، سلوم. هغوئ د یعقوب د بلې ښځې بِلهاه اولاد وو.

د منسی اولاد

⑭ د منسی د آرامی وینځې نه دوه زامن اسری‌ایل او مکیر ؤُو. مکیر د جِلعاد پلار وو. ⑮ مکیر یوه ښځه د حُفیم او یوه ښځه د سفیم دپاره وکړه. د هغهٔ د خور نوم معکه وو. د مکیر دویم زوئ صِلافحاد وو او د هغهٔ صِرف لوڼه وې. ⑯ د مکیر د ښځې معکې دوه زامن پېدا شول، چې په هغوئ باندې یې فرس او شرس نومونه کېښودل. د فرس دوه زامن اولام او رِقم ؤُو، ⑰ او د اولام یو زوئ وو چې نوم یې بدان وو. دا ټول د جِلعاد اولاد دے چې د مکیر زوئ او د منسی نمسے وو.
⑱ د هغهٔ د خور همولکت درې زامن ؤُو: اِشهود، ابیعزر او محله. ⑲ د سمیدع څلور زامن ؤُو: اخیان، شِکم، لِقحی او انیعام.

د اِفرائیم اولاد

⑳ دا نسل په نسل د اِفرائیم اولاد دے: سوتلح، بیرِد، تحت، اِلیعده، تحت، ㉑ زاباد او سوتلح. د اِفرائیم دوه نور زامن ایصر او اِلیعد څوک چې په هغه وخت کښې ووژلے شول چې کله هغوئ د جات د خلقو د څاروو پټولو کوشش کولو. ㉒ د هغوئ پلار اِفرائیم تر ډېرو ورځو پورې په هغوئ پسې غمژن وو او د هغهٔ خپلوان تسلیٔ ورکولو له ورله راتلل. ㉓ هغه د خپلې ښځې سره بیا څملاستو او هغه اُمیدواره شوه او یو زوئ یې پېدا شو. هغهٔ وربانډې بریعاه نوم کېښودو، دا د هغه مصیبت په وجه چې د هغوئ په خاندان باندې راغلے وو. ㉔ د اِفرائیم یوه لور وه چې نوم یې سیراه وو. هغې د بره او ښکته بیت‌حورون او عُزن سیراه ښارونه جوړ کړل. ㉕ د اِفرائیم یو بل زوئ هم وو چې نوم یې رفح وو، چې د هغهٔ اولاد دا دے: رسف، تلاح، تحن، ㉖ لعدان، عمیهود، الیسمع، ㉗ نون او یشوَع. ㉘ کومه علاقه چې هغوئ ونیوله او په کښې اوسېدل په دې کښې بیت‌ایل او د دې نه گېرچاپېره ښارونه، د نمرخاتهٔ طرف نعران او د نمرپرېواتهٔ طرف ته جزر او د دې نه گېرچاپېره ښارونه شامل ؤُو. په دې کښې شِکم او عیاه او د دې نه گېرچاپېره ښارونه هم شامل دی. ㉙ د منسی اولاد د بیت‌شان، تعنک، مِجدو او دور او د دې نه گېرچاپېره ښارونه ونیول. دا ټول هغه ځایونه دی چرته چې د یعقوب د زوئ یوسف اولاد اوسېدو.

د آشر اولاد

㉚ دا د آشر اولاد دے. د هغهٔ څلور زامن ؤُو: یمنه، اِسواه، اِسوی او بریعاه، او یوه یې لور سِره وه. ㉛ د بریعاه دوه زامن حِبر او مُلکی‌ایل ؤُو. مُلکی‌ایل د برزاویت ښار جوړ کړو. ㉜ د حِبر درې زامن ؤُو: یفلیط، شومیر او خوتام، او یوه یې لور سوع وه. ㉝ د یفلیط درې زامن ؤُو: فاساک، بمهال او عسوات. ㉞ د سمر زامن اخی، روهجه، یُخبه او آرام ؤُو.
㉟ د هغهٔ د ورور حیلم څلور زامن ؤُو: صوفح، اِمنع، سلس او عمل. ㊱ د صوفح اولاد دا وو: سوح، حرنفر، سعال،

بیری، اِمراه، ۳۷ بصر، هُود، سما، سلسه، یتران او بیرا. ۳۸ د یتر اولاد دا وو: یفُنه، فِسفا، ارا، ۳۹ او د عُله اولاد دا وو:
ارخ، حنی‌ایل او رضیاه. ۴۰ دا ټول د آشر اولاد وو. هغوئ د خپلو ډلو اولنی مشران، تکړه او مشهور جنګیالی او داسې
مشران وُو چې مثال یې نهٔ وو. د آشر په اولاد کښې شپږویشت زره داسې سړی وُو چې د فوجی کار کولو قابل وُو.

د بنیامین اولاد

۸ ۱ د بنیامین پینځهٔ زامن وُو، د عُمر په ترتیب هغوئ داسې دی: بالع، اشبیل، اخرخ، ۲ نوحه او رفا. ۳ د بالع اولاد
دا وو: ادار، جیرا، ابیهود، ۴ ابیسوع، نعمان، اخوع، ۵ جیرا، سفوفان او حیرام. ۶-۷ د اهُود اولاد نعمان، اخیاه او
جیرا وو. هغوئ د هغه کورَنو مشران وُو چې په جبعه کښې اوسېدل، خو هغوئ په زور وویستلے شول او په مانحت کښې
اوسېدل. جیرا په سفر کښې د هغوئ مشری کوله. جیرا د عُزا او اخیهود پلار وو. ۸-۹ د سحریم دوه ښځې، حشیم او
بعراه طلاقې کړې. وروستو چې کله هغه د موآب په مُلک کښې اوسېدو نو هغهٔ هودس وادهٔ کړه او اووهٔ زامن یې پیدا شول:
یوباب، ضِبیه، میسا، مُلکام، ۱۰ یعوض، سکیاه او مِرمه. د هغهٔ ټول زامن د کورَنو مشران شول. ۱۱ د هغهٔ د حشیم نه هم
دوه زامن پیدا شول: ابی‌طوب او الفعل. ۱۲ د الفعل درې زامن وُو: عِبر، مِشعام او سامد. دا سامد وو چې هغهٔ د اونو او
لد ښارونه او ګېرچاپېره کلی جوړ کړل.

بنیامینیان په جات او ایالون کښې

۱۳ بریعاه او سمع د هغه ډلو مشران وُو چې د ایالون په ښار کښې اوسېدې او هغه خلق یې وشړل چې د جات په ښار
کښې اوسېدل. ۱۴ د بریعاه په اولاد کښې اخیو، شاشق، یریموت، ۱۵ زبدیاه، عراد، عدر، ۱۶ میکائیل، اِسفاه او یوخا
شامل وُو.

بنیامینیان په یروشلم کښې

۱۷ د الفعل په اولاد کښې دا کسان شامل وُو: زبدیاه، مسلام، حِزقی، حِبر، ۱۸ یسمری، یزلیاه او یوباب. ۱۹ د سِمعی په
اولاد کښې دا کسان شامل وُو: یقیم، زِکری، زبدی، ۲۰ العینی، ضلتی اِلی‌ایل، ۲۱ عدایاه، برایاه او سِمرات. ۲۲ د شاشق
په اولاد کښې دا کسان شامل وُو: اِسفان، عِبر، اِلی‌ایل، ۲۳ عبدون، زِکری، حنان، ۲۴ حننیاه، عیلام، عنتوتیاه، ۲۵ یفدیاه
او فنوایل. ۲۶ د یروحام په اولاد کښې دا کسان شامل وُو: سمسری، شحاریاه، عتلیاه، ۲۷ یعرسیاه، الیاس او زِکری. ۲۸
دا د خپلو ډلو اولنی مشران وُو، د هغوئ نومونه په نسب‌نامه کښې لیکلے شوی وُو او هغوئ ټول په یروشلم کښې اوسېدل.

بنیامینیان په جبعون او یروشلم کښې

۲۹ یعی‌ایل د جبعون ښار جوړ کړو او هلته اوسېدو. د هغهٔ د ښځې نوم معکه وو، ۳۰ او د هغهٔ مشر زوئ عبدون وو. د
هغهٔ نور زامن صور، قیس، بعل، نیر، ندب، ۳۱ جدور، اخیو، زکر، ۳۲ او مِقلوت چې د سِمعا پلار وو. د هغوئ اولاد په
یروشلم کښې د خپلې قبیلې د نورو کورَنو سره نزدې اوسېدل.

د ساؤل بادشاه خاندان

۳۳ نیر د قیس پلار وو او قیس د ساؤل بادشاه پلار وو. د ساؤل څلور زامن وو: یونتن، مُلکی‌شوَع، ابینداب او اشبعل. ۳۴
یونتن د مریب بعل پلار وو، چې هغه د میکاه پلار وو. ۳۵ د میکاه څلور زامن ؤو: فیتون، مُلک، تاریع او احاز. ۳۶ احاز
د یهوعده پلار وو، چې هغه د درېو زامنو پلار وو: علمت، عزماوت او زِمری. زِمری د موضا پلار وو، ۳۷ موضا د بِنعه
پلار وو، بِنعه د رفعه، رفعه د اِلعاسه، اِلعاسه د اصیل پلار وو. ۳۸ د اصیل شپږ زامن ؤو: عزریقام، بوکرو، اِسمٰعیل،
سعریاه، عبدیاه او حنان. ۳۹ د اصیل د ورور عیشق درې زامن ؤو: اولام، یعوس او الیفلط. ۴۰ د اولام زامن تکړه
فوجیان او د غشو ویشتونکی ؤو. د هغهٔ ټول زامن او نمسی یو نیم سل ؤو. دا ټول کسان د بنیامین اولاد وو.

د خلقو آزادېدل او واپس راتلل

۹ ۱ د ټولو بنی اِسرائیلو نسب‌نامه لیکلے شوې وه او دا معلومات د بنی اِسرائیلو د بادشاهانو د تاریخ په کِتاب کښې
لیکلے شوی دی. د یهوداه خلق د خپلې نافرمانئ په وجه بابل ته ویستلے شوی ؤو. ۲ وړومبی کسان چې په خپلو پخوانو
ښارونو کښې جائیدادونو ته راواپس شول نو په هغې کښې اِمامان، لیویان، د مالِک خُدائ د کور خِدمت کوونکی او نور بنی
اِسرائیلیان ؤو. ۳ د یهوداه، بنیامین، اِفرائیم او منسی قبیلو خلق یروشلم ته د اوسېدو دپاره لاړل. ۴-۶ د یهوداه د قبیلې لس
کم اووهٔ سوه خاندان داسې ؤو چې لاړل او په یروشلم کښې اوسېدل. په دې کښې د یهوداه د قبیلې د فارص اولاد د قبیلې
مشر عوتی وو، چې د عمیهود زوئ او د عُمری نمسے وو. د هغهٔ په پلار نیکهٔ کښې اِمری او بانی شامل ؤو. د یهوداه زوئ
سیله د قبیلې مشر عسایاه وو، چې هغه د خپل خاندان مشر وو. د یهوداه زوئ زارح د قبیلې مشر یعی‌ایل وو. ۷-۸ د
بنیامین قبیلې دا کسان لاړل او په یروشلم کښې اوسېدل: د مسلام زوئ سلو، چې مسلام د هُوداویاه زوئ وو، هُوداویاه د
هسینوآه زوئ وو، او ورسره د یروحام زوئ اِبنیاه وو، ایله چې د عُزی زوئ او د میکری نمسے وو، د سفطیاه زوئ مسلام،
سفطیاه د رعوایل زوئ وو او رعوایل د اِبنیاه زوئ وو. ۹ د دې قبیلې نهٔ سوه شپږ پنځوس خاندان لاړل او هلته اوسېدل.
د دې لیکلے شوو نومونو ټول سړی د کورَنو مشران ؤو.

هغه اِمامان چې یروشلم ته د اوسېدو دپاره لاړل

۱۰-۱۲ په واپس راغلو اِمامانو کښې دا کسان ؤو: یدعیاه، یهویریب او یکین. د خِلقیاه زوئ عزریاه چې د مالِک خُدائ د کور
مشر آفسر وو، چې د هغهٔ په پلار نیکهٔ کښې مسلام، صدوق، مرایوت او اخیطوب شامل ؤو. د یروحام زوئ عدایاه، چې د
هغهٔ په پلار نیکهٔ کښې فشحور او مُلکیاه شامل ؤو، او ورسره د عدی‌ایل زوئ معسی، چې د هغهٔ په پلار نیکهٔ کښې یحزیراه،
مسلام، مسلمیت او اِمیر شامل ؤو. ۱۳ کوم اِمامان چې د دِلو مشران ؤو هغه ټول یو زر اووهٔ سوه او شپېتهٔ ؤو. هغوئ د
خُدائ پاک د کور د خِدمت د کار دپاره ښهٔ تکړه سړی ؤو.

هغه لیویان چې واپس راغلل او په یروشلم کښې اوسېدل

۱۴-۱۶ دا لیویان یروشلم ته واپس راغلل: د حسوب زوئ سمعیاه، چې د هغهٔ په پلار نیکهٔ کښې د مراری د قبیلې عزریقام او
حسبیاه شامل ؤو، بقبقر، حرس، جلال او د میکا زوئ متنیاه، چې د هغهٔ په پلار نیکهٔ کښې زِکری او آسف شامل ؤو، د

سمعیاه زوئ عبدیاه، چې د هغهٔ په پلار نیکهٔ کښې جلال او یدوتون شامل وُو، برکیاه، چې د آسا زوئ او القنه نمسے وو،
چې هغه د نطوفاتی ښار په علاقه کښې اوسېدو.

د مالِک خُدائ د کور څوکیدارانو راواپس کېدل او په یروشلم کښې اوسېدل

۱۷ د مالِک خُدائ د کور څوکیداران په یروشلم کښې اوسېدل: سلوم، عقوب، طلمون او اخیمان. سلوم د هغوئ مشر وو.
۱۸ د دې نه مخکښې د هغو ډلو کسان د نمرخاتهٔ طرف د بادشاه د دروازې سره ولاړ وُو. هغوئ به د لیویانو د خېمو په
دروازو باندې څوکیداری کوله. ۱۹ د قورې زوئ او د ابی‌آسف نمسے سلوم، سره د خپلو خلقو چې د قورح ډله وه د
مالِک خُدائ د حضور د خېمې د ننوتلو ځائ حِفاظت ذمه وار وُو، لکه څنګه چې مخکښې د هغوئ پلار نیکهٔ د مالِک خُدائ
د اوسېدو د ځائ د حِفاظت ذمه وار وُو. ۲۰ د اِلیعزر زوئ فینحاس، په یو وخت کښې د هغوئ مشری کړې وه او مالِک
خُدائ د هغهٔ مل وو. ۲۱ د مسلمیاه زوئ زکریاه هم د مالِک خُدائ د حضور د خېمې د ننوتلو د ځائ څوکیدار وو. ۲۲
ټول دوه سوه او دولس سړی د دروازو دپاره څوکیداران خوښ کړے شوی وُو. د هغوئ نومونه د هغه کلو په مطابق لیکلے
شوی وُو چې چرته هغوئ اوسېدل. داؤد او سموئیل پیغمبر د هغوئ پلار نیکهٔ په دې اهم کار باندې مقرر کړی وُو. ۲۳
هغوئ او د هغوئ اولاد د مالِک خُدائ د خېمې د دروازو د حِفاظت ذمه وار وُو. ۲۴ په هر طرف باندې یوه یوه دروازه وه،
شمالی، جنوبی، نمرخاتهٔ او نمرپرېواتهٔ ته او د هرې یوې دروازې یو یو مشر څوکیدار وو. ۲۵ د هغوئ هغه خپلوان کوم
چې په کلو کښې اوسېدل نو هغوئ به وخت په وخت راتلل او د هغوئ سره به یې اووهٔ ورځې خِدمت کولو. ۲۶ هغه څلور
مشران څوکیداران لیویان وُو چې هغوئ له پوره ذمه واری ورکړے شوې وه. هغوئ د مالِک خُدائ د کور د کوټو او د هغه
قیمتی سامان هم خیال ساتلو چې کوم هلته کېښودے شو. ۲۷ هغوئ د مالِک خُدائ کور سره نزدې دېره وُو، ځکه چې د
هغوئ کار د دې حِفاظت او په هر سحر کښې د دروازو کولاول وُو.

نور لیویان

۲۸ څهٔ لیویان د عبادت د سامان ذمه وار وُو. چې کله به دا وړلے یا واپس راوړلے شو نو هغوئ به دا شمېرلو. ۲۹ نور د
مقدس ځائ د سامان، د اوړو، د میو، د زیتُونو تېلو، خوشبویۍ او مصالحو ذمه وار وُو. ۳۰ خو د مصالحو د ګډولو ذمه
واری د اِمامانو وه. ۳۱ د قورح د قبیلې د لیوی قبیلې د سلوم مشر زوئ چې نوم یې متتیاه وو، هغه د هغه روټۍ پخولو ذمه
وار وو چې په نذرانو کښې استعمالېدله. ۳۲ د قُهات د قبیلې څهٔ کسان د هر سبت په ورځ د مالِک خُدائ کور دپاره د
مقدسې روټۍ تیارولو ذمه وار وُو. ۳۳ د لیویانو څهٔ خاندان د مالِک خُدائ د کور د سندرو ذمه وارې وې. د دې کورَنو
مشران د مالِک خُدائ د کور په یو څو کوټو کښې اوسېدل او د نورو کارونو کولو نه آزاد وُو، ځکه چې هغوئ به شپه او
ورځ کار کولو. ۳۴ دا ټول کسان د هغوئ د پلار نیکهٔ د نسب‌نامې په مطابق د لیویانو د خاندان مشران وُو. هغوئ د یروشلم
د اوسېدونکو خلقو مشران وُو.

د ساؤل بادشاه پلار نیکهٔ او اولاد

۳۵ یعی‌ایل د جبعون ښار جوړ کړو او هلته دېره شو. د هغهٔ د ښځې نوم معکه وو. ۳۶ د هغهٔ مشر زوئ عبدون وو او د
هغهٔ نور زامن دا وُو: صور، قیس، بعل، نیر، ندب، ۳۷ جدور، اخیو، زکریاه او مِقلوت ۳۸ چې د سِمعام پلار وو. د هغوئ
اولاد د خپلې قبیلې د نورو کورَنو سره نزدې په یروشلم کښې اوسېدل. ۳۹ نیر د قیس پلار وو او قیس د ساؤل پلار وو. د

ساؤل څلور زامن ؤو: يونتن، مُلکیشوَع، ابيناداب او اشبعل. (۴۰) يونتن د مريب بعل پلار وو، چې هغه د ميکاه پلار وو. (۴۱)
د ميکاه څلور زامن ؤو: فيتون، مُلک، تاريع او احاز. (۴۲) احاز د يعراه پلار وو، چې هغه د دربو زامنو پلار وو: علمت،
عزماوت او زِمرى. زِمرى د موضا پلار وو، (۴۳) موضا د بِنعه پلار وو، بِنعه د رفاياه، رفاياه د اِلعاسه او اِلعاسه د اصيل
پلار وو. (۴۴) د اصيل شپږ زامن ؤو: عزريقام، بوکرو، اِسمٰعيل، سعرياه، عبدياه او حنان.

د ساؤل مرګ

۱۰ (۱) فلستيانو د بنی اِسرائيلو خِلاف د جِلبوعه په غر باندې يو جنګ وکړو. هلته ډېر بنی اِسرائيليان ووژلے شول او د
هغوئ نور پاتې کسان سره د ساؤل بادشاه او د هغهٔ د زامنو وتښتېدل. (۲) خو فلستيان ساؤل او د هغهٔ زامنو ته ورنزدې
شول او د ساؤل درې زامن يونتن، ابيناداب او مُلکیشوَع يې ووژل. (۳) د ساؤل نه ګېرچاپېره سخت جنګ وو او هغه په
کښې د دشمن په غشو باندې ولګېدو او سخت زخمی شو. (۴) نو هغه زلمی ته يې ووئيل چې کوم د هغهٔ وسله وړله، "خپله
تُوره راوباسه او ما پرې ووهه، ګنې هغه ناسنته کسان به راشی او زما بې‌عزتی به کوی." خو زلمے يرېدو او داسې يې نهٔ
کول، نو ساؤل خپله تُوره واخسته او په هغې باندې يې ځان وروغورزولو. (۵) کله چې هغه زلمی وليدل چې ساؤل مړ شو،
نو هغهٔ هم خپل ځان په خپله تُوره وروغورزولو او مړ شو. (۶) نو ساؤل او د هغهٔ درې واړه زامن په يو ځائ مړهٔ شول او د
هغهٔ د اولاد هيڅوا هم بادشاهی ونهٔ کړه. (۷) چې د يزرعيل په وادئ کښې چې کوم بنی اِسرائيليان ؤو نو چې هغوئ خبر
شول چې لښکر تښتېدلے دے او ساؤل او د هغهٔ زامن مړهٔ شوی دی، نو هغوئ خپل ښارونه پرېښودل او منډه يې کړه. او
بيا فلستيان راغلل او ښارونه يې قبضه کړل. (۸) په ورپسې ورځ، فلستيان د مړو لوټ کولو له لاړل او هغوئ د ساؤل او د
هغهٔ د زامنو لاشونه ومونډل چې د جِلبوعه په غرهٔ باندې پراتهٔ ؤو. (۹) هغوئ د ساؤل سر پرې کړو، د هغهٔ نه يې زغره کولاو
کړه او د هغوئ سره يې ټولو فلستيانو ته پېغام ورُونکی ولېږل چې خپلو معبودانو او خپلو خلقو ته دا زېرے واوروی. (۱۰)
هغوئ د هغهٔ وسله په خپله يوه عبادتخانه کښې کېښوده او د هغهٔ سر يې د خپل خُدائ دجون په عبادتخانه کښې راځوړند
کړو. (۱۱) کله چې د يبيس خلقو په جِلعاد کښې دا واورېدل چې فلستيانو د ساؤل سره څهٔ کړی ؤو، (۱۲) نو د هغوئ ټول
تکړه سړی لاړل او د ساؤل او د هغهٔ د زامنو لاشونه يې واخستل او يبيس ته يې يوړل. هلته هغوئ دا د څېړې د ونې لاندې
ښخ کړل او اووهٔ ورځې يې روژه ونيوله. (۱۳) ساؤل ځکه مړ شو چې د مالِک خُدائ سره يې خيانت وکړو او د مالِک خُدائ
د حُکمونو نافرمانی يې وکړه. هغهٔ د کوډګرې ښځې په ذريعه د مړو د روحونو سره مشورې هم کولې. (۱۴) په کار خو دا ؤو
چې د مالِک خُدائ نه يې مشوره اخستې وے. نو مالِک خُدائ هغه ووژلو او د بادشاهۍ اختيار يې د يَسی زوئ داؤد له
ورکړو.

د حضرت داؤد بادشاه جوړېدل

۱۱ (۱) بيا ټول بنی اِسرائيليان په حبرون کښې داؤد له لاړل او ورته يې ووئيل، "مونږ ستا خپله وينه يُو. (۲) په تېره
زمانه کښې، کله چې لا ساؤل زمونږ بادشاه وو، نو تهٔ هغه څوک وې چې په جنګ کښې دې د بنی اِسرائيلو مشری کوله او
مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک تا سره دا لوظ وکړو چې تهٔ به د هغهٔ د خلقو بنی اِسرائيلو حکمران يې." (۳) نو د بنی اِسرائيلو
ټول مشران په حبرون کښې داؤد له راغلل. هغهٔ د مالِک خُدائ په مخکښې د هغوئ سره يو لوظ وکړو. هغوئ د مقررولو
دپاره په هغهٔ باندې تېل واچول او هغه د بنی اِسرائيلو بادشاه شو، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ د سموئيل په ذريعه

وعده کړې وه.

د حضرت داؤد یروشلم فتح کول

۴ داؤد بادشاه او ټول بنی اِسرائیلیان لاړل او د یروشلم په ښار یې حمله وکړه. په هغه وخت کښې یروشلم د یبوس په نوم
یادېدو او د هغهٔ مُلک اصلی اوسېدونکی یعنې یبوسیان تر هغه وخته پورې هلته اوسېدل. ۵ یبوسیانو داؤد ته ووئیل، "تهٔ به
هیڅکله ښار ته ورننه نهٔ وځې." خو داؤد د هغوئ د صیون قلعه ونیوله او دا ځائ د داؤد په ښار مشهور شو. ۶ داؤد
وفرمائیل، "کوم یو سړے چې اول په یبوسیانو حمله وکړی نو هغه به د لښکر مشر وی." یوآب چې د هغهٔ مور ضرویاه وه،
هغهٔ اول حمله وکړه او هغه د لښکر مشر شو. ۷ داؤد په قلعه کښې د اوسېدو دپاره لاړو نو په دې وجه دا د داؤد ښار
بللے شی. ۸ هغهٔ ښار جوړ کړو، د هغه ځائ نه یې شروع وکړه چرته چې بره ختلی پټی ؤو او د ګېرچاپېره علاقې پورې
یې خور کړو او یوآب باقی ښار بیا جوړ کړو. ۹ داؤد نور هم تکړه کېدو، ځکه چې ربُ الافواج د هغهٔ مل وو.

د حضرت داؤد تکړه فوجیان

۱۰ د داؤد د تکړه فوجیانو مشران دا دی. ټولو بنی اِسرائیلو په شریکه دا فېصله وکړه چې داؤد خپل بادشاه جوړ کړی لکه
څنګه چې مالِک خُدائ وعده کړې وه. ۱۱ وړومبے د حکمون د قبیلې یسوبعام وو چې د هغه "درېو آفسرانو" مشر وو.
هغهٔ د خپلې نېزې سره د درې سوو سړو خِلاف جنګ وکړو او هغه ټول یې په یو جنګ کښې ووژل. ۱۲ وریسې د هغه درېو
مشهورو کسانو نه د دودو زوئ اِلیعزر، چې د اخوحی د قبیلې وو. ۱۳ هغه د داؤد په ملګرتیا کښې د فسدمیم په جنګ
کښې د فلستیانو خِلاف وجنګېدو. کله چې بنی اِسرائیلو د فلستیانو نه تښتېدل شروع کړل نو هغه د اوربشو په یو پټی کښې
وو، ۱۴ خو بیا هغه او د هغهٔ سړی د پټی په مینځ کښې کلک ودرېدل او فلستیانو له یې شکست ورکړو. مالِک خُدائ هغهٔ
له یوه لویه فتح ورکړه. ۱۵ یوه ورځ د مشرانو فوجیانو د دېرشو نه درې کسان یو ګټ له لاړل چرته چې داؤد د عدولام غار
سره نزدې ایسار وو، چې په دې دوران کښې د فلستیانو یوې فوجی قبیلې د رفائیم په وادئ کښې خېمې لګولې وې. ۱۶ په
هغه وخت کښې داؤد په یوه پخه مورچه کښې وو او د فلستیانو یوې قبیلې بیت‌لحم قبضه کړے وو. ۱۷ د داؤد اوبو ته
سخت زړهٔ وشو او وې فرمائیل، "کاش چې څوک ما له د بیت‌لحم دروازې سره نزدې کوهی نه لږې اوبهٔ راوړی." ۱۸ نو
هغه درېو مشهورو فوجیانو د فلستیانو په فوجی صفونو کښې لار جوړه کړه، د کوهی نه یې لږې اوبهٔ راوویستلې او داؤد له
یې راوړې. خو هغهٔ دا ونهٔ څښلے او د څښلو په ځائ یې مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه توئ کړې ۱۹ او وې فرمائیل،
"دا زهٔ هیڅکله نهٔ شم څښلے. دا به د دې سړو د وینې څښلو په شان وی چا چې خپل ژوند په خطره کښې واچولو." نو هغهٔ
د دې څښلو نه اِنکار وکړو. دا د هغه درېو تکړه فوجیانو د بهادرئ کارنامې وې. ۲۰ د یوآب ورور ابیشے د هغه درېو
مشهورو کسانو مشر وو. هغهٔ د خپلې نېزې سره د درې سوو سړو خِلاف جنګ وکړو او هغوئ یې ووژل او د هغه درېو په
شان مشهور شو. ۲۱ هغه د هغه درېو نه زیات مشهور وو او د هغوئ مشر شو، خو هغه په هغه درېو کښې شامل نهٔ وو.
۲۲ د قبضئیل د یهویدع زوئ بنایاه یو تکړه فوجی وو، هغهٔ ډېرې د بهادرئ کارنامې وکړې، چې په دې کښې د دوو تکړه
موآبیانو جنګیالو وژل هم شامل ؤو. یو بل ځل چې واوره ورېدله نو هغه لاندې یوې کندې ته لاړو او یو زمرے یې ووژلو.
۲۳ هغهٔ یو مِصرے هم ووژلو، یو لوئ سړے چې تقریباً دوه نیم ګزه لوړ وو، د هغهٔ نېزه د کوټې د تیر هومره لویه وه.
بنایاه په هغهٔ باندې د امسا سره حمله وکړه، د مِصری د لاس نه یې نېزه واخستله او په هغې باندې یې ووژلو. ۲۴ دا د بنایاه
د بهادرئ کارنامې وې چې هغه د هغه درېو په شان مشهور وو. ۲۵ هغه د هغه دېرشو نه زیات مشهور وو، خو په هغه درېو
کښې شامل نهٔ وو. داؤد هغه د خپلو ذاتی محافظانو مشر جوړ کړو. ۲۶-۴۷ دا هغه نور بهادر فوجیان دی: د یوآب ورور

عساهیل، د بیت‌لحم د دودو زوئ اِلحنان، د حرود سموت، د فلون خلص، د تقوع د عقیس زوئ عیرا، د عنتوت ابیعزر، د حوساتی سِبکی، د اخوحی عیلی، د نطوفاتی مهری، د نطوفاتی د بعنه زوئ حلد، په بنیامین کښې د جبعه د ریبی زوئ اِتی، د فِرعاتون بنایاه، د جعس سره نزدې وادیانو نه حُوری، د عرباه ابی‌اېل، د بحروم عزماوت، د سعلبون الیخبه، د جزون هشیم، د حرار نه د شجی زوئ یونتن، د حرار نه د ساکار زوئ اخی‌آم، د اُور زوئ الفال، د مکیره زوئ حِفر، د فلون اخیاه، د کرمل حصرو، د ازبی زوئ نعری، د ناتن ورور یوایل، د هاجری زوئ مِبحار، د عمون صِلق، د بیروت د یوآب زغره وړونکے نحری، د یتیر نه عیرا او جریب، حِتی اورِیاه، د اخلی زوئ زاباد، د سیزا زوئ عدینه چې د روبین قبیلې یو مشر کس وو، چې د دېرشو فوجیانو یوه خپله ډله یې لرله، د معکه زوئ حنان، د مِتن یوسفط، د عستارات عُزیاه، د عروعیر د خوتام زامن، سما او یعی‌ایل، د تیص نه د سِمری زامن، یدیعیل او یوخا، د محاوه نه اِلی‌ایل، د النعم زامن، یریبی او یوساویاه، د موآب نه یتمه، اِلی‌ایل، عوبید او د ضوباه نه یعسی‌اېل.

د بنیامین د قبیلې نه د حضرت داؤد وړومبنی ملګری

۱۲ ۱ دا هغه سړی دی چې په صِقلاج کښې د داؤد سره په هغه وخت ملګری شول چې هغه د قیس زوئ ساؤل نه
پټېدو. هغوئ د هغه جنګیالو نه وُو چا چې د داؤد په حق کښې جنګ وکړو. ۲ دا ټول تکړه لینده چلوونکی وُو، هغوئ په
ښی او ګس لاس دواړو باندې غشی او د لیندې کانی ویشتلے شول. هغوئ د بنیامین د قبیلې نه د ساؤل خپلوان وُو. ۳-
۷هغوئ د جبعه ښار نه د سماعه د زامنو د لوئ مشر اخیعزر او دوېم مشر یوآس د مشرۍ لاندې وُو. هغه فوجیان دا وُو: یزئیل او فِلِط چې د عزماوت زامن وُو، براکه او د عنتوت نه یاهُو، د جبعون اِسماعیه چې مشهور فوجی او د هغه دېرشو نه یو مشر وو، یرمیاه، یحزی‌ایل، یوحانان او د جدیره یوزبد، العوزی، یریموت، بعلیاه، سمریاه، سفطیاه خروفی، القنه، یسیاه، عزراېل، یوعزر او د قورح د قبیلې یسوبعام، د جدور د یروحام زامن، یوعیله او زبدیاه.

د جاد قبیلې نه د داؤد ملګری

۸کله چې داؤد د صحرا په قلعه کښې وو نو د جاد د قبیلې نه څېنې تکړه او تجربه‌کار فوجیان د هغۀ سره ملګری شولو.
هغوئ په ډالونو او نیزو کښې ماهِران وُو، د زمرو په شان تکړه او په غرونو کښې د هوسۍ په شان تیزې منډې یې وهلې. ۹-
۱۳ د هغوئ عُهدې په دې ترتیب باندې وې: د ټولو مشر ایصر، وروستو عبدیاه، اِلیاب، مسمنه، یرمیاه، عتی، اِلی‌ایل، یوحانان، الزباد، یرمیاه او مکبنی. ۱۴ د جاد قبیلې جنګیالی فوجی مشران وُو. د هغوئ د ټولو نه کمزورو جنګیالو د سلو فوجیانو سره جنګ کولے شو او تکړه جنګیالو د زرو خِلاف جنګ کولے شو. ۱۵ د یو کال په وړومبۍ میاشت کښې، په هغه وخت کښې چې د اُردن په سیند کښې اوبۀ د غاړو نه اوړېدلې، نو هغوئ د سیند نه پورې وتل، هغه خلق یې خوارۀ وارۀ کړل کوم چې د سیند نمرخاتۀ او نمرپرېواتۀ دواړو طرفونو ته په وادۍ کښې اوسېدل.

د بنیامین او د یهوداه د قبیلې ملګری

۱۶یو څل د بنیامین او یهوداه د قبیلو د سړو یوه ډله هغه قلعې ته لاړه چرته چې داؤد وو. ۱۷داؤد مِلاوېدو له ورَغلو او ورته
یې وفرمائیل، ”کۀ تاسو د دوستانو په شان دلته زما مدد له راغلی یئ، نو په خیر راغلئ. زمونږ سره ملګری شئ. خو کۀ
ستاسو اراده دا وی چې دوکه مې کړئ او دشمن ته مې حواله کړئ، اګر چې ما تاسو له د تکلیف رسولو کوشش هم نۀ دے

کړے، نو زمونږ د پلار نیکهٔ خُدائ پاک به د دې نه خبر شی او تاسو له به سزا درکړی.“ ۱۸د خُدائ پاک روح د هغوئ په یو کس عماسی باندې راغلو، چې هغه وروستو د هغه دېرشو مشر شو او هغهٔ چغه ووهله، ”د یَسی زوئ داؤده، مونږ ستا یُو. کامیابی دې ستا او د هغوئ وی چې څوک ستا مدد کوی. ځکه چې خُدائ پاک ستا مل دے.“ داؤد هغوئ ته په خېر راغلے ووئیلو او په خپل لښکر یې آفسران جوړ کړل.

د منسی ملګری

۱۹د منسی قبیلې څهٔ فوجیان واوړېدل او د داؤد په طرف شول، دا په هغه وخت کښې چې کله هغه د فلستیانو سره د ساؤل بادشاه خِلاف جنګ له روان وو. په آخر کښې هغوئ د فلستیانو مدد نهٔ شو کولے، ځکه چې د هغوئ بادشاهان د دې نه یرېدل چې داؤد به د هغوئ نه خپل پخوانی نېک ساؤل ته واوړی، نو هغه یې واپس صِقلاج ته ولېږلو. ۲۰دا د منسی هغه فوجیان دی چې کله داؤد واپس صِقلاج له راتلو نو هغوئ د هغهٔ په طرف شول: عدنه، یوزبد، یدیعیل، میکائیل، یوزبد، الیهُو او ضلتی. په منسی کښې د هغوئ هر یو د زرو زرو سړو فوجی قبیلې وې. ۲۱هغوئ د هغه ډلو خِلاف د داؤد ملګرتیا وکړه چې څوک ډاکوان وُو، ځکه چې هغوئ ټول تکړه جنګیالی وُو او د هغهٔ د لښکر مشران وُو. ۲۲تقریباً هره ورځ به نوی سړی د داؤد سره شاملېدل، تر دې پورې چې د هغهٔ لښکر د خُدائ پاک د لښکر په شان لوئ شو.

د حضرت داؤد د لښکرو شمېر

۲۳-۳۷کله چې داؤد په حبرون کښې وو، نو ډېر تکړه فوجیان د هغهٔ په لښکر کښې ملګری شول د دې دپاره چې د ساؤل په ځائ یې بادشاه جوړ کړی، لکه څنګه چې مالِک خُدائ وعده کړې وه. د هغوئ شمېر داسې وو: یهوداه: شپږ زره او اتهٔ سوه ښهٔ وسله بند سړی، چې ډالونه او نېزې ورسره وې، شمعون: اووهٔ زره او سل ښهٔ تکړه سړی، لیوی: څلور زره او شپږ سوه سړی، د هارون اولاد، د یهویدع ډله: درې زره او اووهٔ سوه سړی، په دې کښې یو بهادر جنګیالے زلمے صدوق هم شامل وو، سره د هغهٔ د دوویشتو خپلوانو چې ټول آفسران وُو، بنیامین چې د ساؤل خپله قبیله وه: درې زره سړی (د بنیامین زیات خلق د ساؤل وفادار پاتې شوی وُو)، اِفرائیم: شل زره او اتهٔ سوه تکړه سړی چې په خپلو ډلو کښې مشهور وُو، نمر پرېوانهٔ طرف ته منسی: اتلس زره سړی چې د داؤد د بادشاه جوړولو دپاره خوښ کړے شول، یساکار: دوه سوه سړی، سره د هغه سړو چې د هغوئ د مشری لاندې وُو (دا مشران په حالاتو او واقعاتو باندې پوهېدل او هغوئ ته پته وه چې بنی اِسرائیلو له څهٔ کول په کار دی)، زبولون: پنځوس زره وفادار او داسې اعتباری سړی چې د جنګ دپاره تیار وُو، چې د هر قِسم وسلې په استعمالېدو باندې پوهېدل، نفتالی: یو زر مشران، سره د اوو دېرشو زرو سړو چې په ډالونو او نېزو باندې وسله بند وُو، دان: اتهٔویشت زره او شپږ سوه تکړه سړی، آشر: څلوېښت زره سړی چې د جنګ دپاره تیار وُو، د اُردن سیند نمرخاتهٔ طرف ته قبیلې، روبین، جاد او نمرخاتهٔ طرف ته منسی: یو سل او شل زره سړی چې د هر قِسم وسلې په استعمالېدو باندې پوهېدل. ۳۸دا ټول فوجیان چې د جنګ دپاره تیار وُو، حبرون ته لاړل. د هغوئ اراده دا وه چې داؤد په ټولو بنی اِسرائیلو بادشاه جوړ کړی. نو د ټولو بنی اِسرائیلو په دې خبره باندې اتفاق وو. ۳۹هغوئ هلته د داؤد سره درې ورځې تېرې کړې، د هغه مېلمستیا نه یې خوړل څښل کول چې د هغوئ خپلوانو ورله تیار کړے وو. ۴۰د شمالی قبیلو د یساکار، زبولون او نفتالی پورې خلق د خرونو، اوښانو، قچرو او غوَیو سره راتلل چې په خوراک، اوړو، اینځرو، کشمشو، میو او د زیتُونو تېلو باندې بار وُو. هغوئ څاروی او ګډې هم راوستل چې حلالې یې کړی او وې خوری. دا هر څهٔ د هغه خوشحالئ اظهار وو چې په ټول مُلک کښې محسوسېدله.

د لوظ صندوق د قِريَت‌يعريم نه وړل کېدل

۱۳ (۱) داؤد بادشاه د هغه ټولو آفسرانو سره مشوره وکړه چې زرو سړو د ډلو او د سلو سړو د ډلو مشران ؤو. (۲) بيا
هغۀ ټولو بنی اِسرائيلو ته اِعلان وکړو چې، ”کۀ تاسو ته منظوره وی او کۀ دا د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک رضا وی،
نو راځئ چې زمونږ باقی خلقو له او د هغوئ په ښارونو کښې اِمامانو او ليويانو له پېغام وړُونکی ولېږُو او هغوئ ته ووايو
چې دلته مونږ سره راغونډ شی. (۳) نو بيا به مونږ لاړ شُو او د خُدائ پاک د لوظ صندوق به راوړُو، چې د ساؤل بادشاه په
وخت کښې ورته توجو نۀ وه شوې.“ (۴) ټول خلق دې ته راضی شول، ځکه چې خلقو ته پته ولګېده چې دا خبره صحيح
ده. (۵) نو داؤد د ټول مُلک نه بنی اِسرائيليان راغونډ کړل، په جنوب کښې د مِصر د سرحد نه واخله په شمال کښې د
حمات درې پورې، د دې دپاره چې د لوظ صندوق د قِريَت‌يعريم نه يروشلم ته راوړی. (۶) داؤد او نور ټول بنی اِسرائيليان
د بعله يعنې قِريَت‌يعريم ښار ته لاړل چې د يهوداه په علاقه کښې دے، د دې دپاره چې د خُدائ پاک د لوظ صندوق راوړی،
هغه صندوق چې د مالِک خُدائ په نوم يادېږی چې هغه د وزرو والا مخلوق په مينځ کښې په تخت ناست دے. (۷) د
ابيناداب د کور نه هغوئ د لوظ صندوق راوويستلو او په يوه نوې ګاډۍ باندې يې کېښودو. عُزه او اخيو د ګاډۍ لارښودنه
کوله، (۸) په دې دوران کښې داؤد او ټول خلق د خپل ټول طاقت سره د خُدائ پاک د درناوی دپاره ګډېدل. سندرې يې
وئيلې او ربابُونه، تمبلونه، چمټې او بيګلې يې غږولې. (۹) کله چې هغوئ د کيدون درمند ته راغلل، نو غوَيانو تيندک وخوړو،
عُزه خپل لاس وراوږد کړو او د لوظ صندوق يې راټينګ کړو. (۱۰) نو مالِک خُدائ سمدستی عُزه ته غصه شو او صندوق له
د لاس د وړلو په وجه يې ووژلو. هغه هلته د خُدائ پاک په حضور کښې مړ شو، (۱۱) داؤد په قهر وو ځکه چې مالِک خُدائ
عُزه له په غصه کښې سزا ورکړې وه. نو هغه ځائ تر اوسه پورې فارص‌عُزه بللے شی. (۱۲) بيا داؤد د خُدائ پاک نه
وېرېدو او وې فرمائيل، ”زۀ اوس د لوظ صندوق څنګه د ځان سره په يوسم؟“ (۱۳) نو داؤد دا د ځان سره په يروشلم کښې د
داؤد ښار ته يو نۀ وړو. د هغې په ځائ دا يې د يو سړی په کور کښې پرېښودو چې نوم يې عوبيد ادوم وو، چې د جات ښار
نه وو. (۱۴) دا هلته درې مياشتې پاتې شو او مالِک خُدائ د عوبيد ادوم خاندان او هغه هر څۀ له برکت ورکړو چې د هغۀ
ؤو.

په يروشلم کښې د حضرت داؤد کارنامې

۱۴ (۱) د صور بادشاه حيرام داؤد له پېغام وړُونکی ولېږل، هغۀ ورله د دِيار د لرګو سره د کاڼو، ګِلکارانو او ترکاڼانو
بندوبست وکړو چې يو محل جوړ کړی. (۲) نو داؤد ته پته ولګېده چې مالِک خُدائ هغه د بنی اِسرائيلو بادشاه جوړ کړے
دے او د خپلو خلقو په خاطر يې د هغۀ بادشاهۍ له برکت ورکړے دے. (۳) هلته په يروشلم کښې داؤد نورې ښځې وادۀ
کړې او نور زامن او لوڼه يې پېدا شوې. (۴) د هغۀ دا بچی په يروشلم کښې پيدا شوی ؤو: سموع، سوباب، ناتن، سليمان،
(۵) اِبحار، اليسوع، الفالط، (۶) نجه، نفج، يفيع، (۷) اليسمع، بعليدع او اليفلط.

په فلستيانو باندې فتح

(۸) کله چې فلستيان خبر شول چې هغه د بنی اِسرائيل په ټول مُلک باندې بادشاه جوړ شوے دے، نو د هغوئ ټول لښکر د
هغۀ د نيولو دپاره لاړو. او داؤد د هغوئ سره جنګ له روان شو. (۹) فلستيان د رفائيم وادی ته رسېدلی ؤو او لوټ مار يې
شروع کړو. (۱۰) داؤد د خُدائ پاک نه تپوس وکړو، ”ما له په فلستيانو باندې حمله کول په کار دی څۀ؟ تۀ به ما له فتح

راکړې؟" مالِک خُدائ جواب ورکړو، "آو، حمله پرې وکړه. زهٔ به تا له فتح درکړم." ۱۱ نو داؤد په بعل‌پراضيم کښې په
هغوئ باندې حمله وکړه او شکست يې ورکړو. هغهٔ وفرمائيل، "خُدائ پاک زهٔ د سېلاب په شان استعمال کړے يم چې د
دشمن لښکر په مخه يوسم." نو په دې وجه د هغه ځائ نوم بعل‌پراضيم دے. ۱۲ کله چې فلستيان تښتېدل، نو هغوئ خپل
بُتان د ځان نه وروستو پرېښودل او داؤد حُکم وکړو چې دا دې وسوزولے شی. ۱۳ خو لږ وخت پس فلستيان وادئ ته
راواپس شول او لوټ مار يې شروع کړو. ۱۴ داؤد يو ځل بيا د خُدائ پاک سره مشوره وکړه او خُدائ پاک جواب
ورکړو، "په هغوئ باندې د دې ځائ نه حمله مهٔ کوه، خو ورله راتاو شه او د بل طرف نه وربانديې د حملې کولو تيارے
وکړه، چرته چې د تُوت ونې دی. ۱۵ کله چې د ونو په سرونو د تګ آواز واورې، نو بيا حمله وکړه، زهٔ به ستاسو نه
مخکښې د دې دپاره روان يم چې د فلستيانو لښکر له شکست ورکړم." ۱۶ نو داؤد هم هغه شان وکړل چې څنګه خُدائ
پاک حُکم ورکړے وو او هغه د جبعون نه تر جزر پورې په فلستيانو پسې وو. ۱۷ د داؤد شُهرت په هر ځائ کښې خور شو
او مالِک خُدائ ټول قومونه د هغهٔ نه يرول.

د لوظ صندوق د وړلو تيارے کول

۱۵ ۱ داؤد د ځان دپاره د داؤد په ښار کښې کورونه جوړ کړل. هغهٔ د خُدائ پاک د لوظ صندوق دپاره هم يو ځائ
تيار کړو او د دې دپاره يې يوه خېمه ودروله. ۲ بيا هغهٔ وفرمائيل، "صِرف ليويان به د لوظ صندوق وړی، ځکه چې
هغوئ هغه څوک دی چې مالِک خُدائ د دې د وړلو دپاره خوښ کړی دی او چې د همېشه دپاره د هغهٔ خِدمت کوی." ۳
نو داؤد ټول بنی اِسرائيليان د دې دپاره راغونډ کړل چې د لوظ صندوق هغه ځائ ته راوړی چې کوم يې ورله تيار کړے وو.
۴ نو بيا هغهٔ د هارون اولاد او ليويانو راوغوښتلو. ۵ د قُهات د قبيلې اوری‌ايل خوښ کړے شو، چې د خپلې قبيلې د يو
سل او شلو کسانو مشر وو، ۶ د مراری قبيلې نه عساياه، چې د خپلې قبيلې د دوو سوو او شلو کسانو مشر وو، ۷ د
جيرسون قبيلې نه يوايل، چې د خپلې قبيلې د يو سل او دېرشو کسانو مشر وو، ۸ د اليصفن قبيلې نه سمعياه، چې د دوو
سوو کسانو مشر وو، ۹ د حبرون قبيلې نه اِلی‌ايل، چې د اتياو کسانو مشر وو، ۱۰ د عُزی‌ايل قبيلې نه عمی‌نداب، چې د
خپلې قبيلې د يو سل او دولسو کسانو مشر وو. ۱۱ داؤد صدوق او ابياتار اِمامان او دا شپږ ليويان يې راوغوښتل:
اوری‌ايل، عساياه، يوايل، سمعياه، اِلی‌ايل او عمی‌نداب. ۱۲ هغهٔ ورته وفرمائيل، "تاسو د ليويانو قبيلې مشران يئ. خپل
ځانونه او خپل ليويان پاک کړئ، نو چې تاسو د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک د لوظ صندوق هغه ځائ ته
راوړئ چې ما ورله تيار کړے دے. ۱۳ په وړومبی ځل تاسو دا رانهٔ وړو، نو ځکه مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک مونږ له
سزا راکړې ده چې مونږ د هغهٔ نه دا تپوس نهٔ دے کړے چې څنګه يې يوسو." ۱۴ بيا اِمامانو او ليويانو د دې دپاره خپل
ځانونه پاک کړل چې د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک د لوظ صندوق يروشلم ته يوسی. ۱۵ ليويانو دا د
بازوګانو په ذريعه په خپلو ولو باندې يوړو، لکه څنګه چې موسیٰ د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق حُکم کړے وو. ۱۶ داؤد
د ليويانو مشرانو له حُکم ورکړو چې خهٔ ليويانو ته يې سندرې وئيل، او په بينجو، رباب او په چمټو باندې خوندوره موسيقی
غږول حواله کړی. ۱۷-۲۱ د سندرغاړو د ډلو نه هغوئ دا سړی خوښ کړل چې د ژېړو چمټې وغږوی: د يوايل زوئ هيمان،
د هغهٔ خپلوان، د برکياه زوئ آسف او د مراری قبيلې د قوساياه زوئ ايتان. د هغوئ د مدد او غږولو دپاره يې دا ليويان
خوښ کړل چې د دروند آواز والا بينجو وغږوی: زکرياه، عُزی‌ايل، سميراموت، يحی‌ايل، عُنی، اِلياب، معسياه او بناياه. د
سپک آواز والا بينجو غږولو دپاره هغوئ دا ليويان خوښ کړل: متتياه، الفلهُو، مِقنياه، عززياه او د عبادتخانې څوکيداران،
عوبيد ادوم او يعی‌ايل. ۲۲ په موسيقۍ کښې د مهارت په وجه کنعنياه د دې دپاره خوښ کړے شوے وو چې د ليوی

موسیقارانو مشر شی. ۲۳-۲۴برکیاه او القنه سره د عوبید ادوم او یحیاه، د لوظ صندوق ځوکیداران خوښ کړے شوی وُو.
دا اِمامان د تلو په وخت د لوظ صندوق په مخکښې د بيګلو غږولو دپاره خوښ کړے شوی وُو: شبنیاه، یوسفط، نتنی‌ایل،
عماسی، زکریاه، بنایاه او اِلی‌عزر.

د لوظ صندوق یروشلم ته وړلے کېدل

۲۵نو داؤد بادشاه، د بنی اِسرائیلو مشران او فوجی مشران د عوبید ادوم کور ته لاړل چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق
راوچت کړی. او هغوئ یو لوئ جشن جوړ کړے وو. ۲۶هغوئ اووۀ غوَیی او اووۀ ګډان حلال کړل، چې دا خبره یقینی شی
چې مالِک خُدائ به د هغه لیویانو سره مدد کوی چا چې د لوظ صندوق وړلو. ۲۷داؤد د مهينې لټې نه جوړه شوې چُوغه
اغوستې وه او موسیقارانو، د هغوئ مشر کنعنیاه او هغه لیویانو هم د مهينې لټې چُوغې اغوستې وې چا چې صندوق وړلو.
داؤد د لټې پېش بند هم اغوستے وو. ۲۸نو داسې ټول بنی اِسرائیلیان د لوظ صندوق سره یروشلم ته روان وُو. او د
خوشحالۍ نه يې چغې وهلې، د بيګلو، ښکرو، چمټو او بینجو د موسیقۍ آوازونه وُو. ۲۹کله چې د لوظ صندوق ښار ته
راوړلے شو، نو په دې وخت کښې د ساؤل لور او د داؤد ښځې میکل د کړکۍ نه بهر وکتل او وې لیدل چې داؤد بادشاه د
خوشحالۍ نه ټوپونه وهل، نو هغې ورته په زړۀ کښې سپک وکتل.

۱۶ ۱ هغوئ د لوظ صندوق هغه خېمې ته یوړو چې داؤد ورله تیاره کړې وه او هغه يې په خېمه کښې دننه کېښودو. بیا
هغوئ خُدائ پاک ته سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ نذرانې پېش کړې. ۲ کله چې داؤد سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ
نذرانې پېش کول بس کړل، نو هغۀ د مالِک خُدائ په نوم باندې خلقو له برکت ورکړو. ۳ بیا هغۀ په ټول بنی اِسرائیل کښې
هر سړی او ښځې له یوه روټۍ، د غوښې یوه برخه او څۀ کشمش ورکړل. ۴ داؤد څۀ لیویان مقرر کړل چې د لوظ
صندوق مخامخ د مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک خِدمت وکړی او د هغۀ ثناء صِفت وکړی. ۵ آسف د هغوئ
مشر وو او دا سړی د هغۀ مددګاران مقرر شُو: زکریاه، یعی‌ایل، سمیراموت، یحی‌ایل، متتیاه، اِلیاب، بنایاه، عوبید ادوم او
یعی‌ایل. هغوئ به بینجو غږولې. آسف چمټې غږولې، ۶ او دې دوو اِمامانو بنایاه او یحزی‌ایل به د لوظ صندوق په وړاندې
هره ورځ بيګلې غږولې. ۷ هم په هغه ورځ داؤد آسف او د هغۀ لیویانو له د مالِک خُدائ د ثناء صِفت کولو ذمه واری
ورکړه.

د حضرت داؤد حمدوثناء

۸ د مالِک خُدائ شکریه ادا کړئ، د هغۀ د لوئ اِعلان وکړئ، قومونو ته ووایئ چې هغۀ څۀ کړی دی. ۹ د مالِک
خُدائ حمدوثناء ووایئ، د هغه عجیبه کارونو په حقله ووایئ چې هغۀ کړی دی. ۱۰ په دې باندې خوشحالی وکړئ چې مونږ
د هغۀ یُو، چې څوک د هغۀ طلب کوی هغه ټول دې خوشحاله شی. ۱۱ د مالِک خُدائ او د هغۀ د طاقت لټون کوئ او هر
وخت د هغۀ په حضور کښې اوسئ. ۱۲-۱۳ د خُدائ پاک د خِدمت کوونکی یعقوب اولاده، د هغه بنی اِسرائیل اولاده، چې
کوم خُدائ پاک خوښ کړے وو، هغه معجزې یادې ساتئ چې خُدائ پاک کړی دی او هغه عدالت چې کوم هغۀ کړے دے.
۱۴ هغه مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک دے، د هغۀ حُکمونه د ټولې دُنیا دپاره دی. ۱۵ د خُدائ پاک لوظ هیڅکله مۀ
هېروئ، چې کوم د پېړو پېړو پورې نۀ ختمېدونکے لوظ دے، ۱۶ کوم لوظ چې هغۀ د اِبراهیم سره کړے وو، هغه وعده
چې هغۀ د اِسحاق سره کړې وه. ۱۷ مالِک خُدائ د یعقوب سره یو لوظ وکړو، هغه لوظ چې نۀ ختمېدونکے دے. ۱۸

هغهٔ وفرمائيل، ”زهٔ به تاسو له د کنعان مُلک درکړم، دا به ستاسو خپل ميراث شی.“ ۱۹ د خُدائ پاک خلق په شمېر کښې
کم وُو، چې د کنعان په مُلک کښې مسافر وُو. ۲۰ هغوئ د يو مُلک نه بل مُلک ته سرګردانه ګرځېدل، د يوې بادشاهۍ نه
بلې بادشاهۍ ته تلل راتلل. ۲۱ خو خُدائ پاک هيڅ څوک پرې نهٔ ښودل چې د هغوئ سره بد سلوک وکړی، د هغوئ د
حِفاظت دپاره هغهٔ بادشاهانو له خبردارے ورکړو، ۲۲ ”زما خوښ کړے شوو خِدمت کوونکو ته ضرر مهٔ رسوئ، زما
پېغمبرانو ته تکليف مهٔ رسوئ.“ ۲۳ اے ټولې دُنيا، د مالِک خُدائ صِفت وکړئ، د هغه زېری اِعلان هره ورځ کوئ چې هغه
بچ کول کوی. ۲۴ قومونو ته د هغهٔ د جلال اِعلان وکړئ، ټولو خلقو ته د هغهٔ د عجيبه کارنامو بيان وکړئ. ۲۵ مالِک
خُدائ لوئ دے او د هغهٔ دې لوئی او ثناء صِفت وشی، د نورو ټولو خُدايانو نه دې د هغهٔ زيات درناوے وشی. ۲۶ د نورو
ټولو قومونو خُدايان تش بُتان دی، خو مالِک خُدائ آسمانونه پېدا کړی دی. ۲۷ د هغهٔ نه ګېرچاپېره جلال او عزت دے، د
هغهٔ عبادتخانه د طاقت او د خوشحالۍ نه ډکه ده. ۲۸ د زمکې ټولو قومونو، د مالِک خُدائ ثناء صِفت وکړئ، د هغهٔ د
جلال او د طاقت ثناء صِفت وکړئ. ۲۹ د مالِک خُدائ د ستائنې وړ نوم لوئی بيان کړئ، نذرانه راوړئ او د هغهٔ حضور ته
راشئ. کله چې هغه مقدسه هستی څرګندېږی نو د هغهٔ په وړاندې سجده وکړئ، ۳۰ اے ټولې دُنيا، د هغهٔ په مخکښې
ورپېږدېږئ. زمکه پخه لګولے شوې ده او نهٔ شی خوځېدلے. ۳۱ اے آسمانه او اے زمکې، خوشحالی وکړئ، قومونو ته
ووايئ چې مالِک خُدائ بادشاه دے. ۳۲ سمندر او په هغې کښې مخلوق دې وغړمبېږی، پټی او په دې کښې هر څهٔ دې
خوشحالی وکړی. ۳۳ د ځنګل ونې به د خوشحالۍ نه چغې ووهی. هغه وخت چې مالِک خُدائ په زمکه بادشاهۍ له راځی.
۳۴ د مالِک خُدائ شُکر ادا کړئ، ځکه چې هغه ښهٔ دے، د هغهٔ مينه نهٔ ختمېدونکې ده. ۳۵ هغهٔ ته ووايئ، ”اے زمونږ
خلاصوونکيه خُدايه پاکه. مونږ بچ کړه، مونږ په يو ځائ راغونډ کړه، د قومونو نه مو بچ کړه، نو چې داسې مونږ شُکر ګزار
شُو او ستا د پاک نوم ستائينه وکړُو. ۳۶ د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک ثناء صِفت وکړئ، د هغهٔ ستائينه اوس
او د همېشه دپاره کوئ.“ بيا ټولو خلقو ووئيل، ”د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وی، آمين.“

په يروشلم او جبعون کښې عبادت کول

۳۷ داؤد بادشاه آسف او د هغهٔ ملګری ليويان د هرې ورځې د خِدمت دپاره مقرر کړل چې په هغه ځائ کښې کېدو چرته
چې د لوظ صندوق کېښودلے شو. هغوئ به هلته هره ورځ خپلې ذمه وارئ پوره کولې. ۳۸ د يدوتون زوئ عوبيد ادوم او د
هغهٔ د قبيلې اتهٔ شپېتهٔ سړو د هغوئ مدد کولو. حوسه او عوبيد ادوم د دروازو د څوکيدارۍ مشران وُو. ۳۹ په دې دوران
کښې، داؤد صدوق اِمام او د هغهٔ ملګری اِمامان د جبعون د عبادت په ځائ کښې د مالِک خُدائ په مقدسه خېمه کښې
مقرر کړل. ۴۰ هر سحر او هر ماښام به هغوئ په قربانګاه باندې سوزېدونکې نذرانې پېش کولې. دا د هغه ليکلی قانون په
مطابق وُو کوم چې مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو له ورکړے وو. ۴۱ هلته د هغوئ سره هيمان، يدوتون او نور کسان وُو چې
کوم خصوصاً د مالِک خُدائ د نهٔ ختمېدونکې مينې د ثناء صِفت کولو دپاره خوښ کړے شوی وُو. ۴۲ هيمان او يدوتون
د بيګلو، چمټو او د موسيقۍ د نورو ټيزونو مشری هم کوله چې په هغه وخت کښې غږولے شول چې کله ثناء صِفت
وئيلے شو. د يدوتون زامن د دروازې په څوکيدارۍ مقرر وُو. ۴۳ نو بيا ټول خلق خپلو خپلو کورونو ته واپس شول او
داؤد هم لاړو چې د خپل خاندان د برکت سبب شی.

د حضرت داؤد سره د خُدائ پاک لوظ

۱۷ ۱ نو کله چې داؤد بادشاه په خپل محل کښې اوسېدو، يوه ورځ هغهٔ ناتن پېغمبر راوغوښتو او ورته يې وفرمائيل،

”زۀ دلته په يو داسې ښائسته کور کښې اوسېږم چې د دِيار د لرګى نه جوړ دے، خو د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په خېمه
کښې پروت دے.“ ۲ ناتن ورته وفرمائيل، ”ستا په زړۀ کښې چې څۀ وى نو هم هغه شان وکړه، ځکه چې خُدائ پاک ستا
مل دے.“ ۳ خو په هغه شپه د خُدائ پاک کلام په ناتن نازل شو چې، ۴ ”لاړ شه او زما خِدمت کوونکى داؤد ته ووايه
چې مالِک خُدائ داسې فرمائى چې تۀ هغه څوک نۀ يې چې زما د اوسېدو دپاره يو کور جوړ کړې. ۵ د هغه وخت نه
واخله چې ما بنى اِسرائيليان د مِصر نه راويستلى دى تر اوسه پورې، زۀ هيڅکله په يو کور کښې نۀ يم اوسېدلے، زۀ همېشه
په يوه خېمه کښې اوسېدلے يم چې د يو ځائ نه به بل ځائ ته تلم. ۶ ما چې د بنى اِسرائيلو سره څومره سفر هم کړے
دے او چې ما څوک د خپلو خلقو د رهنمائى دپاره مقرر کړى دى ما د هغوئ يو کس ته هم نۀ دى وئيلى چې هغوئ زما
دپاره د دِيار نه يو کور ولې نۀ دے جوړ کړے. ۷ نو زما خِدمت کوونکى داؤد ته ووايه چې زۀ ربُ الافواج هغۀ ته وايم
چې ما تۀ په پټو کښې د ګډو د شپونتوب نه اوچت کړې او د خپلو خلقو بنى اِسرائيلو بادشاه مې جوړ کړې. ۸ تۀ چې
چرته هم تلے يې نو زۀ ستا مل وم او چې تۀ مخ په وړاندې تلې نو ما ستا ټولو دشمنانو له شکست ورکړے دے. زۀ به تا د
دُنيا د لويو مشرانو په شان مشهور کړم. ۹-۱۰ ما د خپلو خلقو بنى اِسرائيلو دپاره يو ځائ خوښ کړے دے او هلته مې
آباد کړى دى، چې هلته به هغوئ بغير د څۀ تکليف نه ژوند تېروى. د کوم وخت نه چې هغوئ دې مُلک ته ننوتلى دى او ما
ورباندې قاضيان مقرر کړى ؤو تر نن ورځې پورې په هغوئ باندې ظالمان خلق زياتے کوى، خو داسې به بيا نۀ کيږى. زۀ
دا وعده کوم چې زۀ به ستا ټولو دشمنانو له شکست ورکړم او اولاد به درکړم. ۱۱ کله چې تۀ مړ شې او د خپل پلار نيکۀ
سره ښخ شې، نو زۀ به ستا د زامنو نه يو زوئ بادشاه جوړ کړم او د هغۀ بادشاهى به مضبوطه کړم. ۱۲ هغه به هغه څوک
وى چې زما دپاره يو کور جوړ کړى او زۀ به دا خبره يقينى کړم چې د هغۀ بادشاهى به د همېشه دپاره قائمه وى. ۱۳ زۀ به
د هغۀ پلار يم او هغه به زما زوئ وى. زۀ به د هغۀ نه خپله نۀ ختمېدونکې مينه نۀ لرې کوم لکه څنګه چې ما د ساؤل نه لرې
کړه، چې هغه ما د دې دپاره لرې کړو چې تۀ بادشاه شې. ۱۴ زۀ به هغه زما د کور او زما د بادشاهۍ د همېشه دپاره مشر
جوړ کړم. د هغۀ بادشاهى به هيڅکله نۀ ختمېږى.“ ۱۵ ناتن داؤد ته هغه هر څۀ وفرمائيل چې مالِک خُدائ ورته په رويا
کښې ښودلى ؤو او کلام يې هم ورسره کړے وو.

د حضرت داؤد دُعا

۱۶ بيا داؤد بادشاه د مالِک خُدائ د حضور خېمې ته وردننه شو، کښېناستو او دُعا يې وکړه، ”مالِکه خُدايه، خُدايه پاکه،
زۀ څوک يم او زما خاندان به څۀ وى چې تا مونږ تر دې پورې راورسولو. ۱۷ خو تۀ نور هم ډېر څۀ کوې، تا په راتلونکى
وخت کښې زما د اولاد په حقله وعدې کړې دى او مالِکه خُدايه، خُدايه پاکه، تۀ ما سره د يو اوچت مقام لرونکى کس په
شان سلوک کوې. ۱۸ زۀ نور تا ته څۀ ووايم. تۀ ما ښۀ پېژنې او بيا هم د خپل خِدمت کوونکى يعنې زما درناوے کوې. ۱۹
اے مالِکه خُدايه، د خپل خِدمت کوونکى د خاطره، او د خپلې مرضۍ په مطابق تا دا ټول لوئ لوئ کارونه کړى او ښودلى
دى. ۲۰ مالِکه خُدايه، ستا په شان هيڅ څوک هم نشته، مونږ هيڅکله دا نۀ دى اورېدلى چې ستا په شان بل خُدائ پاک
شته. ۲۱ د زمکې په مخ د بنى اِسرائيلو په شان بل قوم نشته، کوم چې تا په بيعه د غلامۍ نه آزاد کړل چې ستا خپل خلق
شى. تا چې کوم لوئ او عجيبه کارونه کړى دى د هغې په وجه ستا نوم مشهور شو. تا خپل خلق د مِصر نه آزاد کړل او
چې کله هغوئ مخ په وړاندې تلل نو تا هغه نور قومونه وشړل. ۲۲ تا بنى اِسرائيليان د همېشه دپاره خپل خلق جوړ کړى
دى او مالِکه خُدايه اوس تۀ د هغوئ خُدائ پاک جوړ شوے يې. ۲۳ نو اوس، اے مالِکه خُدايه، تا چې زما او زما د اولاد په
حقله کومې وعدې کړې دى هغه د همېشه دپاره پوره کړه او هغه څۀ وکړه چې تا د څۀ په حقله فرمائيلى دى. ۲۴ ستا
شُهرت به لوئ وى او خلق به د تل دپاره وائى چې، ”ربُ الافواج د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک دے.“ او تۀ به د همېشه دپاره

زما د اولاد د بادشاهۍ حِفاظت کوې. ﴿۲۵﴾ زما خُدايه پاکه، زۀ دا جرأت کوم چې زۀ ستا نه دا سوال وکړم، ځکه چې دا هر
څۀ تا خپل خِدمت کوونکی يعنې ما ته څرګند کړی دی او تا ما ته فرمائيلی دی چې تۀ به زما اولاد نه بادشاهان جوړوې.
﴿۲۶﴾ مالِکه خُدايه، تۀ خُدائ پاک يې او تا د خپل خِدمت کوونکی سره د دې ښو څيزونو وعده کړې ده. ﴿۲۷﴾ نو زۀ تا ته
سوال کوم چې زما اولاد له برکت ورکړه. مالِکه خُدايه، هغوئ به د همېشه دپاره ستا په برکت کښې پاتې شی او ستا برکت
دې د همېشه دپاره د هغوئ سره وی.“

د حضرت داؤد کاميابۍ

۱۸ ﴿۱﴾ څۀ موده وروستو داؤد بادشاه يو ځل بيا په فلستيانو حمله وکړه او شکست يې ورکړو. هغۀ د هغوئ د قبضې نه
د جات ښار او ګېرچاپېره کلی واخستل. ﴿۲﴾ هغۀ موآبيانو له هم شکست ورکړو، او هغوئ د هغۀ د بادشاهۍ لاندې راغلل او
هغۀ له يې محصُول ورکولو. ﴿۳﴾ بيا، داؤد د ضوباه بادشاه هددعزر له شکست ورکړو او د حمات پورې لاړو، ځکه چې
کله هددعزر مخ په وړاندې تلو نو د فرات سيند پورې علاقه يې قبضه کړه. ﴿۴﴾ داؤد د هغۀ يو زر جنګی ګاډۍ، اووۀ زره په
آسونو سوارۀ سړی او شل زره پياده فوجيان ونيول. هغۀ دومره آسونه پرېښودل چې د سلو جنګی ګاډو دپاره کافی وُو او
باقی چې کوم پاتې وُو نو هغه ټول يې ګوډ کړل. ﴿۵﴾ کله چې د دمشق شاميانو د هددعزر بادشاه د مدد دپاره يو لښکر
ولېږلو، نو داؤد ورباندې حمله وکړه او دوويشت زره سړی يې ترې نه ووژل. ﴿۶﴾ بيا هغۀ د هغوئ په علاقه کښې فوجی
کېمپونه ولګول او هغوئ د هغۀ د بادشاهۍ لاندې راغلل او هغۀ له يې محصُول ورکولو. مالِک خُدائ داؤد له په هر ځائ
کښې فتح ورکوله. ﴿۷﴾ داؤد د سرو زرو هغه ډالونه قبضه کړل چې کوم د هددعزر آفسرانو وړل او دا يې يروشلم ته يوړل.
﴿۸﴾ هغۀ د طِبخت او قون ښارونو نه په لوئ مِقدار کښې زېړ هم يوړل، چې په دې ښارونو باندې هددعزر بادشاهی کوله.
وروستو سليمان دا د زېړو ډېګۍ، ستنو او د عبادتخانې د زېړو د لوښو جوړولو دپاره استعمال کړل. ﴿۹﴾ د حمات بادشاه
توعو خبر شو چې داؤد د هددعزر ټول لښکر له شکست ورکړے دے. ﴿۱۰﴾ نو هغۀ خپل زوئ هدورام ورولېږلو چې داؤد
بادشاه ته سترې مشې وکړی او په هددعزر باندې د فتح موندلو مبارکی ورکړی، چې د هغۀ خِلاف توعو څو ځلې جنګېدلے
وو. هدورام داؤد له تُحفې راوړې چې د سرو زرو، سپينو زرو او زېړو نه جوړې وې. ﴿۱۱﴾ داؤد بادشاه دا څيزونه وقف کړل
چې په عبادت کښې استعمال شی، سره د هغه سپينو او سرو زرو چې د هغه قومونو نه يې اخستی وُو چې کوم يې فتح کړی
وُو لکه چې ادوم، موآب، عمون، فلستيه او عماليق. ﴿۱۲﴾ ابيشی چې د هغۀ مور ضروياه وه، هغۀ د مالګې په مېدان کښې
ادوميانو له شکست ورکړو او د هغوئ نه يې اتلس زره کسان ووژل. ﴿۱۳﴾ هغۀ په ټول ادوم کښې فوجی کېمپونه ولګول او د
هغه ځائ خلق د داؤد د بادشاهۍ لاندې راغلل. مالِک خُدائ داؤد له په هر ځائ کښې فتح ورکوله. ﴿۱۴﴾ داؤد په ټولو بنی
اِسرائيلو باندې حکومت کولو او دا خبره يې يقينی کړه چې د هغۀ د خلقو سره همېشه د حق او اِنصاف سلوک کېږی. ﴿۱۵﴾
د ابيشی ورور يوآب د فوج مشر وو، د اخيلود زوئ يهوسفط منشی وو، ﴿۱۶﴾ د اخيطوب زوئ صدوق او د ابياتار زوئ
اخيمُلک اِمامان وُو، شَوشا د دربار منشی وو، ﴿۱۷﴾ د يهويدع زوئ بناياه د داؤد د محافظانو مشر وو، او د داؤد زامنو د هغۀ
په خِدمت کښې لوئې عُهدې لرلې.

د حضرت داؤد عمونيانو او شاميانو له شکست ورکول

۱۹ ﴿۱﴾ څۀ موده وروستو عمونے بادشاه ناحس مړ شو او د هغۀ زوئ حنون بادشاه جوړ شو. ﴿۲﴾ داؤد بادشاه

وفرمائیل، ”زهٔ به حنون ته خپله وفاداری هم هغه شان ښايم لکه څنګه چې د هغهٔ پلار ناحس ما ته وفاداری ښودلې وه.“ نو داؤد پيغام وړُونکی ورولېږل چې هغهٔ ته د خپلې غمرازئ اظهار وکړی. کله چې هغوئ عمون ته ورسېدل او حنون بادشاه هغوئ راوغوښتل، ③ نو د عمونيانو مشرانو بادشاه ته ووئيل، ”ستا خيال دا دے چې داؤد د غمرازئ دپاره کوم سړی رالېږلی دی نو په دې وجه ستا د پلار عزت کېږی څهٔ؟ په حقيقت کښې داسې نهٔ ده. هغهٔ دا د جاسوسئ دپاره رالېږلی دی چې مُلک ولټوی، او فتح يې کړی.“ ④ نو حنون د داؤد پيغام وړُونکی ونيول او د هغوئ نه يې ږيرې کلې کړې، د هغوئ چُوغې يې د کوناټو سره پرې کړې او هغوئ يې ولېږل. ⑤ نو هغوئ دومره سخت شرمېدل چې خپلو کورونو ته نهٔ شول واپس کېدلے. کله چې داؤد خبر شو چې څهٔ شوی وُو، نو هغهٔ هغوئ له خبر ورولېږلو چې په يريحو کښې ايسار شئ او تر هغې پورې واپس مهٔ راځئ چې ترڅو پورې مو ږيرې بيا نهٔ وی شوې. ⑥ حنون بادشاه او عمونيانو ته پته ولګېده چې هغوئ داؤد بادشاه غصه کړے دے، نو هغوئ څلور دېرش زره کلو سپين زر ورکړل چې د برنی مسوپتاميه او د شامی علاقو معکه او ضوباه نه جنګی ګاډی او د ګاډو چلوونکی په مزدورئ ونيسی. ⑦ هغهٔ دوه دېرش زره جنګی ګاډی چې هغوئ په کرايه ونيولې او د معکه بادشاه لښکر راغلو او د ميدبا سره نزدې يې خېمې ولګولې. عمونيان هم د خپلو ټولو ښارونو نه راووتل او د جنګ دپاره تيار شول. ⑧ کله چې داؤد د حالاتو نه خبر شو، نو هغهٔ يوآب او ټول لښکر ورولېږلو.
⑨ عمونيان روان شول او د شاهی ښار ربه دروازې سره يې د جنګ دپاره صفونه جوړ کړل او هغه بادشاهان چې کوم د مدد دپاره راغلی وُو نو هغوئ هم په کولاو ميدان کښې صفونه جوړ کړل. ⑩ يوآب ته پته ولګېده چې د دشمن لښکر به په هغهٔ باندې د مخې او شا د طرف نه حمله وکړی، نو هغهٔ ښهٔ تکړه بنی اِسرائيلی فوجيان خوښ کړل او هغوئ يې د جنګ دپاره شاميانو ته مخامخ ودرول. ⑪ هغهٔ باقی پاتې فوجيان د خپل ورور ابيشی د مشرئ لاندې راوستل، چې هغهٔ دوئ د جنګ دپاره عمونيانو ته مخامخ ودرول. ⑫ يوآب هغهٔ ته ووئيل، ”کهٔ تا ته پته ولګی چې شاميان ما له شکست راکوی، نو راشه او زما مدد وکړه او کهٔ عمونيان تا له شکست درکوی، نو زهٔ به درشم او ستا مدد به وکړم. ⑬ تکړه شه او حوصله مضبوطه کړه. راځئ چې د خپلو خلقو او زمونږ د خُدائ پاک د ښارونو دپاره سخت جنګ وکړُو. او د مالِک خُدائ مرضی دې پوره شی.“ ⑭ يوآب او د هغهٔ سړی د حملې کولو دپاره وړاندې شول او شاميان وتښتېدل. ⑮ کله چې عمونيانو وليدل چې شاميان منډې وهی، نو هغوئ د ابيشی نه وتښتېدل او ښار ته واپس ننوتل. بيا يوآب يروشلم ته واپس لاړو. ⑯ شاميانو ته پته ولګېده چې هغوئ د بنی اِسرائيلو نه شکست خوړلے دے، نو هغوئ د فرات سيند نمرخاتهٔ طرف ته د شام علاقو نه فوجيان راوستل او هغوئ يې د سوفک د مشرئ لاندې کړل، چې د ضوباه د هددعزر بادشاه د لښکر مشر وو. ⑰ کله چې داؤد د دې نه خبر شو، نو هغهٔ د بنی اِسرائيلو فوجيان راغونډ کړل، د اُردن سيند نه پورې وتل او شاميانو ته يې مخامخ د جنګ دپاره ودرول. او جنګ شروع شو، ⑱ او بنی اِسرائيلو د شاميانو فوج واپس وشړلو. داؤد او د هغهٔ سړو اووهٔ زره د شام د جنګی ګاډو چلوونکی او څلوېښت زره پېدل فوجيان ووژل. هغوئ د شاميانو د فوج مشر، سوفک هم ووژلو. ⑲ کله چې هغه بادشاهانو ته پته لګېده کوم چې د هددعزر د بادشاهئ لاندې وُو چې هغوئ د بنی اِسرائيلو نه شکست خوړلے دے، نو هغوئ د داؤد سره د امن تړون وکړو او د هغهٔ د بادشاهئ لاندې راغلل. شاميانو بيا هيڅکله دا ونهٔ غوښتل چې د عمونيانو مدد وکړی.

د حضرت داؤد ربه قبضه کول

۲۰ ① په ورېسې سپرلی کښې، د کال په هغه وخت کښې چې بادشاهان عموماً د جنګ دپاره ځی، يوآب لښکر روان کړو او د عمون مُلک يې تباه کړو، اګر چې داؤد بادشاه په يروشلم کښې ايسار وو. هغوئ د ربه ښار محاصره کړو او په

دې يې حمله وکړه او تباه يې کړو. ۲ د عمونيانو د بُت مولک يو د سرو زرو تاج وو چې تقريباً څلور دېرش کلو وزن يې
وو. په دې کښې يو قيمتی کاڼے وو، کوم چې داؤد يوړو او په خپل تاج کښې يې ولګولو. هغهٔ د هغه ښار نه ډېر زيات مالِ
غنيمت هم يوړو. ۳ هغهٔ د ښار خلق بوتلل او په زور يې ترې نه د اړو، د اوسپنې کودالو او د تبرُونو کار اخستلو. هغهٔ د
عمون د نورو ټولو ښارونو په خلقو هم دغه شان وکړل. بيا هغه او د هغهٔ سړی يروشلم ته را واپس شول.

د فلستيانو د دېوانو خِلاف جنګونه

۴ وروستو په جزر کښې د فلستيانو سره جنګ بيا شروع شو. د جنګ په دوران کښې د حوسه سِبکی يو دېو ووژلو چې د
هغه دېو نوم سفی وو. او فلستيانو شکست وخوړو. ۵ د فلستيانو سره يو بل جنګ وشو او د يائير زوئ اِلحنان لحمی
ووژلو، لحمی د جات د جوليت ورور وو، او د هغهٔ د نېزې لاسکے د کوټې د تير هومره مضبوط وو. ۶ په جات کښې يو
بل جنګ وشو، چې په دې جنګ کښې يو دېو وو چې د هر لاس يې شپږ ګوتې او د هرې پښې يې هم شپږ ګوتې وې. هغه د
پخوانو دېوانو اولاد وو. ۷ کله چې هغهٔ په بنی اِسرائيلو پورې ټوقې وکړې، نو يونتن هغه ووژلو، يونتن د داؤد د ورور د
سِمعه زوئ وو. ۸ دا درې کوم چې داؤد او د هغهٔ سړو وژلی وُو، هغوئ د جات د دېوانو اولاد وو.

مردمشماری او وبا

۲۱ ۱ شيطان غوښتل چې په بنی اِسرائيلو باندې مصيبت راولی، نو هغهٔ داؤد ولمسولو چې يوه مردمشماری وکړې.
۲ نو داؤد يوآب او نورو آفسرانو له حُکم ورکړو، ”د بنی اِسرائيل مُلک د يو سر نه تر بل سر پورې وګرځئ او خلق
وشمېرئ. ما له تفصيل راوړئ چې پته راته ولګی چې خلق څومره دی.“ ۳ يوآب جواب ورکړو، ”بادشاه سلامت، مالِک
خُدائ دې بنی اِسرائيليان د هغې نه يو په سل زيات کړی چې څومره اوس دی. هغوئ ټول ستا نوکران دی. تهٔ ټول قوم ولې
مجرم کول غواړې؟“ ۴ خو بادشاه په يوآب باندې دا حُکم ومنلو. نو يوآب لاړو او هغه د بنی اِسرائيلو په ټول مُلک کښې
وګرځېدو او يروشلم ته واپس راغلو. ۵ هغهٔ داؤد بادشاه د دې نه خبر کړو او د هغه ټولو سړو شمېر دا وو چا چې جنګ
کولے شو: په بنی اِسرائيلو کښې يوولس لاکه او په يهوداه کښې څلور لاکه او اويا زره. ۶ يوآب د بادشاه حُکم ته سپک
وکتل نو هغهٔ څکه د ليوی او بنيامين د قبيلو مردمشماری ونهٔ کړه. ۷ چې څهٔ شوی وُو خُدائ پاک په هغې ناراضه شو،
نو هغهٔ بنی اِسرائيلو له سزا ورکړه. ۸ داؤد خُدائ پاک ته وفرمائيل، ”ما د دې کار کولو سره يوه سخته ګناه کړې ده. زهٔ
تا ته سوال کوم چې زما غلطی معاف کړه. ما د ډېر کم عقلتوب نه کار اخستے دے.“ ۹ بيا مالِک خُدائ جاد ته
وفرمائيل چا به چې د داؤد دپاره نبوت کولو، ۱۰ ”لاړ شه او داؤد ته ووايه چې زهٔ هغهٔ له درې خوښې ورکوم. چې هغه
کومه يوه خوښه کړی نو زهٔ به هم هغه شان وکړم.“ ۱۱ نو جاد داؤد له لاړو او هغهٔ ته يې وفرمائيل، ”مالِک خُدائ داسې
فرمائی چې په دې کښې يوه خبره خوښه کړه: ۱۲ د قحط درې کالونه دې خوښ دی؟ يا چې خپل دشمن درباندې درې
مياشتې تباهی راولی؟ او يا چې درې ورځې د مالِک خُدائ د تُورې لاندې راشې او هغه ستا په مُلک باندې يوه وبا راولېږی،
او د خپلې فرښتې په ذريعه په ټولو بنی اِسرائيلو کښې مرګ راولی؟ نو تهٔ فيصله وکړه چې زهٔ مالِک خُدائ له څهٔ جواب
ورکړم، چا چې زهٔ رالېږلے يم؟“ ۱۳ داؤد جاد ته وفرمائيل، ”زهٔ د نااُميدی په حالت کښې يم. ما دې ته مهٔ پرېږده چې د
انسانانو لاسونو ته حواله شم. زهٔ دې مالِک خُدائ ته حواله شم، څکه چې د هغهٔ رحم ډېر لوئ دے.“ ۱۴ نو مالِک خُدائ په
بنی اِسرائيلو باندې يوه وبا راولېږله او د هغوئ اويا زره کسان مړهٔ شول. ۱۵ بيا هغهٔ د يروشلم د تباه کولو دپاره يوه تباه
کوونکی فرښته راولېږله، خو د تباهی نه لږ مخکښې مالِک خُدائ خپله فيصله بدله کړه او د مرګ فرښتې ته يې وفرمائيل،

”بس کړه، دا تباهي کافي ده.“ هغه فرښته د يو يبوسی اُرنان د درمند سره ولاړه وه. ۱۶ داؤد فرښته وليده چې پاس په هوا
کښې ولاړه وه او تُوره يې د يروشلم تباه کولو دپاره په خپل لاس کښې نيولې وه. بيا داؤد او د خلقو مشران، چا چې د ټاټ
جامې اغوستې وې هغه ټول لاندې ټيټ شول او په زمکه يې سجده ولګوله. ۱۷ داؤد دُعا وکړه، ”اے خُدايه پاکه، زۀ هغه
څوک يم چا چې ګناه کړې ده. زۀ هغه څوک يم چا چې د مردمشمارۍ حُکم ورکړو. دې غريبانانو خلقو څۀ کړی دی؟
مالِکه خُدايه، زما خُدايه پاکه. ما او زما خاندان له سزا راکړه او خپل خلق بچ کړه.“ ۱۸ د مالِک خُدائ فرښتې جاد ته
وفرمائيل چې داؤد ته ووايه چې هغه د مالِک خُدائ دپاره د اُرنان په درمند کښې يوه قربانګاه جوړه کړی. ۱۹ داؤد د
مالِک خُدائ حُکم ومنلو او لاړو، هم هغه شان کار يې وکړو چې څنګه ورته جاد وئيلی وُو. ۲۰ هلته په درمند کښې اُرنان او
د هغۀ څلورو زامنو غنم غوبل کول او کله چې هغوئ فرښته وليده، نو د هغۀ زامنو منډه کړه او پټ شول. ۲۱ څنګه چې
اُرنان داؤد بادشاه وليدو چې راورسېدو، نو هغه د درمند نه لاړو او د هغۀ په مخکښې د عزت نه ټيټ شو او په زمکه يې
سجده ولګوله. ۲۲ داؤد هغۀ ته وفرمائيل، ”په ما باندې خپل درمند خرڅ کړه، نو چې داسې زۀ د مالِک خُدائ دپاره يوه
قربانګاه جوړه کړم او چې د دې سره وبا بنده شی. نو زۀ به تا له د دې پوره قيمت درکړم.“ ۲۳ اُرنان ورته ووئيل،
”بادشاه سلامت، دا واخله او چې څۀ دې خوښه وی هغه وکړه. دا غوَيی دې د نذرانې په توګه په قربانګاه باندې وسوزولې
شی، د درمند دا تختې دې د خشاک په توګه استعمال شی او د نذرانې ورکولو دپاره دا غنم دی. دا هر څۀ زۀ تا له درکوم.“
۲۴ خو بادشاه جواب ورکړو، ”نه، زۀ به تا له پوره قيمت درکوم. زۀ به مالِک خُدائ ته داسې يوه نذرانه نۀ پېش کوم چې
هغه ما ته مفت مِلاو شوې وی يا هغه ستا وی.“ ۲۵ او هغۀ اُرنان له د درمند دپاره شپږ سوه د سرو زرو سيکې ورکړې.
۲۶ هغۀ هلته د مالِک خُدائ دپاره يوه قربانګاه جوړه کړه او سوزېدونکې او د سلامتۍ نذرانې يې ورباندې پېش کړې. هغۀ
دُعا وکړه او مالِک خُدائ د هغۀ دُعا قبوله کړه او په قربانګاه باندې د نذرانو سوزولو دپاره مالِک خُدائ د آسمان نه اور
راوليږلو. ۲۷ مالِک خُدائ هغه فرښتې ته وفرمائيل چې خپله تُوره په کاش کښې واپس کېږده او فرښتې حُکم ومنلو. ۲۸ نو
د دې په وجه داؤد ته پته ولګېده چې مالِک خُدائ د هغۀ دُعا قبوله کړې ده، نو هغۀ د اُرنان په درمند کښې په قربانګاه
باندې قربانۍ پېش کړې. ۲۹ د مالِک خُدائ د حضور هغه خېمه کومه چې موسیٰ په بيابان کښې جوړه کړې وه او هغه
قربانګاه چې په کومه باندې قربانۍ سوزولے شوې په هغه وخت کښې لا په جبعون کښې د عبادت په ځائ کښې وې، ۳۰
خو داؤد د دې جوګه نۀ وو چې هلته لاړ شی او د خُدائ پاک عبادت وکړی، ځکه چې هغه د مالِک خُدائ د فرښتې د تُورې
نه يرېدو.

۲۲ ۱ نو داؤد وفرمائيل، ”دا هغه ځائ دے چرته به چې د مالِک خُدائ، د خُدائ پاک کور وی. دلته به هغه قربانګاه
وی چرته چې بنی اِسرائيليان سوزېدونکې نذرانې پېش کوی.“

د مالِک خُدائ د کور د عمارت تيارے کول

۲ داؤد بادشاه هغه ټولو مسافرو له حُکم ورکړو کوم چې د بنی اِسرائيلو په مُلک کښې اوسېدل چې راغونډ شی او د
هغوئ نه يې کار اخستلو. په هغوئ کښې څۀ کسانو د مالِک خُدائ د کور جوړولو دپاره کاڼی تيارول. ۳ هغۀ د مېخونو او
د لرګی دروازو د ترلو د پټو دپاره په لوئ مِقدار کښې اوسپنه، او دومره ډېر زيړ ورکړل چې هيچا هم نۀ شُو تللے. ۴ هغۀ
د صور او صيدا په خلقو باندې په يو لوئ شمېر کښې د دِيار لرګی راوړل. ۵ داؤد وفرمائيل چې، ”زما زوئ سليمان چې
د مالِک خُدائ کوم کور جوړوی نو هغه دې خامخا د شان شوکت والا او په دُنيا کښې مشهور وی. خو هغه کم عُمره او
ناتجربه‌کاره دے، نو زۀ به د هغې دپاره تيارے وکړم.“ نو داؤد د خپل مرګ نه مخکښې ډېر زيات سامان تيار کړو. ۶ هغۀ

خپل زوئ سليمان راوغوښتلو او حُکم يې ورکړو چې د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دپاره يو کور تيار کړی. ٧
داؤد هغهٔ ته وفرمائيل، ”زما زويه، ما دا غوښتل چې د مالِک خُدائ زما د خُدائ پاک د درناوی دپاره يو کور جوړ کړم. ٨
خو د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې، تا ډېر خلق وژلی دی او ډېر جنګونه دې کړی دی. نو چې ما کومه وينه تويه
کړې ده د هغې په وجه به هغه ما دې ته پرې نهٔ ږدی چې د هغهٔ دپاره کور جوړ کړم. ٩ خو هغهٔ بيا هم ما سره يوه وعده
وکړه چې، ستا به يو زوئ پېدا شی چې هغه به په امن سره حکومت کوی، ځکه چې زهٔ به هغهٔ له د هغهٔ د ټولو ګېرچاپېره
دشمنانو نه امن ورکړم. د هغهٔ نوم به سليمان وی، ځکه چې د هغهٔ په بادشاهۍ کښې به زهٔ بنی اِسرائيلو له امن او سلامتی
ورکړم. ١٠ هغه به زما دپاره يو کور جوړ کړی. هغه به زما زوئ وی او زهٔ به د هغهٔ پلار يم. هغه او د هغهٔ اولاد به د تل
دپاره په بنی اِسرائيلو باندې بادشاهی کوی.“ ١١ داؤد خپله خبره جاری وساتله، ”نو زما زويه، مالِک خُدائ ستا خُدائ
پاک دې ستا مل شی او هغه دې خپله وعده پوره کړی چې تا د هغهٔ دپاره په کور جوړولو کښې کامياب کړی. ١٢ او
مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک دې پوهه او حِکمت درکړی نو تهٔ به د هغهٔ د قانون په مطابق په بنی اِسرائيلو باندې حکومت
وکړې. ١٣ کهٔ تهٔ هغه ټول قانون ومنې کوم چې مالِک خُدائ موسیٰ له د بنی اِسرائيلو دپاره ورکړے وو، نو تهٔ به کامياب
يې. تکړه شه او حوصله مضبوطه کړه او چې د هيڅ نه هم ونهٔ يرېږې. ١٤ او د مالِک خُدائ د کور دپاره ما په خپل ډېر
کوشش سره څلور زره ټنه سرهٔ زر او کم از کم څلوېښت زره ټنه سپين زر راغونډ کړی دی چې د دې په جوړولو کښې
استعمال شی. د دې نه علاوه بې‌حسابه اوسپنه او زېړ هم دی. ما څهٔ لرګی او کاڼی هم تيار کړی دی، خو تهٔ به نور هم
تياروې. ١٥ تا سره ډېر د کار والا سړی دی. د کاڼو جوړولو دپاره سړی شته او کِلکاران او ترکاڼان شته، هم داسې په لوئ
شمېر کښې اُستاذان موجود دی چې هر قِسم کار کولے شی ١٦ لکه د سرو زرو، سپينو زرو، زېړو او اوسپنې. اوس کار
شروع کړه او مالِک خُدائ دې ستا مل شی.“ ١٧ داؤد د بنی اِسرائيلو ټولو مشرانو له حُکم ورکړو چې د سليمان مدد
وکړئ. ١٨ هغهٔ وفرمائيل، ”مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو مل دے او په هر طرف باندې يې خېر درکړے دے.
هغهٔ په ما باندې هغه ټول خلق فتح کړل کوم چې په دې مُلک کښې اوسېدل او هغوئ اوس ستاسو او د مالِک خُدائ لاندې
دی. ١٩ نو اوس د زړهٔ د اخلاصه د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک لټون وکړئ. د مالِک خُدائ کور جوړول شروع کړئ،
نو چې تاسو په هغې کښې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق او هغه نور ټول مقدس سامان کېږدئ چې د هغهٔ په عبادت کښې
استعماليږی.“

٢٣
١ کله چې داؤد د ډېر عُمر شو، نو هغهٔ خپل زوئ سليمان د بنی اِسرائيلو بادشاه جوړ کړو.

د ليويانو ذمه واری

٢ داؤد بادشاه د بنی اِسرائيلو ټول مشران، ټول اِمامان او ليويان راغونډ کړل. ٣ هغهٔ د هغه ټولو نرانو ليويانو
مردم‌شماری وکړه چې عُمر يې دېرش کاله يا د دې نه زيات وو. دا ټول شمېر اتهٔ دېرش زره وو. ٤ بادشاه د دې ليويانو
نه څليريشت زره کسان مقرر کړل چې د مالِک خُدائ د کور د کار اِنتظام وکړی، شپږ زره کسان چې اِنتظام چلوی او
لانجې هواروی، ٥ څلور زره کسان د څوکيدارۍ دپاره او څلور زره کسان د مالِک خُدائ د حمدوثناء وئيلو دپاره. هغوئ
د موسيقۍ هغه څيزونه استعمالول چې بادشاه د دې دپاره ورکړی وُو. ٦ داؤد ليويان په درېو ډلو کښې د هغوئ د قبيلو په
مطابق تقسيم کړل، جيرسون، قُهات او مراری. ٧ د جيرسون دوه زامن وُو، لعدان او سِمعی. ٨ د لعدان درې زامن
وُو، مشر يحیٰ‌ايل، وربسې زيتان او يوايل، ٩ چې هغوئ د هغه ډلو مشران وُو چې د لعدان اولاد وو. د سِمعی درې زامن

وُو، سلومیت، حزی‌ایل او حاران. ۱۰-۱۱ د سِمعی څلور زامن د عُمر په ترتیب دا وُو، یحت، زینا، یعوس او بریعاه. د
یعوس او بریعاه بچی ډیر نهٔ وُو، نو په دې وجه هغوئ یوه ډله شمېرلے کېدل. ۱۲ د قُهات څلور زامن وُو، عُمرام، اِضهار،
حبرون او عُزی‌ایل. ۱۳ د هغهٔ مشر زوئ عُمرام د هارون او موسیٰ پلار وو. هارون او د هغهٔ اولاد د دې دپاره مخصوص
کړے شوی وُو چې د همېشه دپاره د مقدسو څیزونو مشران وی، چې د مالِک خُدائ په عبادت کښې خوشبوئی سوزوی، د
هغهٔ خِدمت کوی او د مالِک خُدائ په نوم باندې د خلقو دپاره برکت غواړی. ۱۴ خو د خُدائ پاک د خِدمتګار موسیٰ
زامن په لیویانو کښې شامل وُو. ۱۵ د موسیٰ دوه زامن وُو، جیرسوم او اِلی‌عزر. ۱۶ د جیرسوم په زامنو کښې مشر
سبوائیل وو. ۱۷ د اِلی‌عزر صِرف یو زوئ رحبیاه وو، خو د رحبیاه بچی ډیر وُو. ۱۸ د قُهات د دوېم زوئ اِضهار، زوئ
سلومیت وو چې د قبیلې مشر وو. ۱۹ د قُهات درېم زوئ حبرون څلور زامن وُو، یریاه، امریاه، یحزی‌ایل او یقمعام. ۲۰
د قُهات د څلورم زوئ عُزی‌ایل دوه زامن میکاه او یسیاه وُو. ۲۱ د مراری دوه زامن محلی او موشی وُو. د محلی هم دوه
زامن اِلی‌عزر او قیس وو، ۲۲ خو د اِلی‌عزر زامن نهٔ وُو، صِرف لوڼه یې وې او بې‌زامنو مړ شو. د هغهٔ لوڼو د خپل ترهٔ
زامنو یعنې د قیس د زامنو سره ودونه وکړل. ۲۳ د مراری دوېم زوئ موشی درې زامن وُو، محلی، عدر او یریموت. ۲۴
دا قبیله په قبیله او خاندان په خاندان د لیوی اولاد دے، چې د هغوئ هر یو نومونه لیکلے شوی وُو. د هغهٔ د اولاد هر یو
کس د مالِک خُدائ په کور کښې خِدمت کولو چې د هغوئ عُمر شل کاله یا د دې نه زیات وو. ۲۵ داؤد وفرمائیل، "مالِک
خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک خپل خلق په امن کړی دی او هغه به په خپله په یروشلم کښې د تل دپاره اوسیږی. ۲۶ نو
لیویانو ته نور ضرورت نشته چې د مالِک خُدائ د حضور خېمه او هغه ټول سامان یوسی چې په عبادت کښې
استعمالیږی." ۲۷ د داؤد د آخری وصیت په بنیاد کله چې لیویان د شلو کالو عُمر ته رسېدل نو د هغوئ ټولو نومونه د
خِدمت دپاره لیکلے شول، ۲۸ او هغوئ ته دا کارونه حواله شوی وُو: د مالِک خُدائ د کور په عبادت کښې د هارون د
اولاد مدد کول، د کور د دربارونو او کوټو خیال ساتل، او چې کوم څیزونه مقدس وُو هغه هر څهٔ د پلیتېدو نه پاک ساتل،
۲۹ خُدائ پاک ته د پېش کړے شوې روټۍ او د هغه اوړو ذمه واری اخستل چې په نذرانو کښې استعمالېدل، د خمبیرې نه
بغېر نرئ پخې شوې روټۍ، پخې شوې نذرانې او اوړهٔ چې د زیتُونو تېل ورسره ګډ وی، د مالِک خُدائ د کور د نذرانو تَلل او
مِقدار معلومول، ۳۰ او هر سحر او هر ماښام د مالِک خُدائ په وړاندې ودرېدل، د هغهٔ ثناء صِفت کول او د هغهٔ شُکر ادا
کول، ۳۱ او هر کله چې د سبت په ورځ، د نوې میاشتې په اختر او نورو اخترونو باندې مالِک خُدائ ته نذرانې سوزولے
شوې، نو هغوئ به مدد کولو. لیویانو به هر ځل د مالِک خُدائ په حضور کښې د سړو د شمېر په مطابق خِدمت کولو،
هغوئ په هغه اصُولو باندې عمل کولو چې کوم ورته ښودلے شوی وُو. ۳۲ هغوئ له د مالِک خُدائ د حضور خېمې او
کور د خیال ساتلو او د هغوئ د خپلوانو یعنې د هارون د اولاد اِمامانو د مدد کولو ذمه واری ورکړے شوې وې، چې دا ذمه
واری د مالِک خُدائ د کور په خِدمت کښې ادا کېدې.

اِمامانو ته جدا جدا خِدمت حواله کېدل

۲۴ ۱ دا د خِدمت هغه قبیلې دی چې د هارون اولاد په کښې تقسیم وو. د هارون څلور زامن وُو: ندب، ابیهُو، اِلی‌عزر
او اِتمر. ۲ ندب او ابیهُو د خپل پلار د مرګ نه مخکښې مړهٔ شول او د هغوئ اولاد نهٔ وو، نو د هغوئ ورونه اِلی‌عزر او
اِتمر اِمامان شول. ۳ داؤد بادشاه د هارون د اولاد نه د هغوئ د ذمه وارو په مطابق په ډلو کښې تقسیم کړل. په دې کار
کښې د هغهٔ مدد د اِلی‌عزر اولاد صدوق او د اِتمر اولاد اخیمُلک کولو. ۴ د اِلی‌عزر د اولاد نه شپاړس قبیلې جوړې شوې
وې، د اِتمر د اولاد نه اتهٔ قبیلې جوړې وې، داسې په دې وجه شوی وُو چې د اِلی‌عزر په اولاد کښې د کورَنو نور مشران وُو.

۵ د اِلیعزر او اِتمر دواړو په اولاد کښې د مالِک خُدائ په کور کښې د خِدمت دپاره تکړه آفسران او اِمامان وُو نو ټولې
ذمه وارئ مختلفو ډلو ته د پچې په ذريعه حواله شوې وې. ۶ د اِلیعزر او د اِتمر اولاد دپاره وار په وار پچه اچولے شوه.
نو د هغوئ نومونه د نتنی‌ایل زوئ سمعیاه ليکلی وُو چې دا يو ليوے منشی وو. بادشاه، د هغهٔ آفسران، صدوق اِمام، د
ابیاتار زوئ اخیمُلک او د ليوی قبيلې او د اِمامانو د کورَنو مشران ټول د دې گواهان وُو. ۷-۱۸دا هغه ترتيب دے چې په
هغې کښې د څلېريشتو کورَنو ډلو ته خپلې خپلې ذمه وارئ حواله شوې وې: يهويريب، يدعياه، حارِم، شعوريم، مُلکیاه،
میامين، هقوض، ابیاه، يشوَع، سکانياه، اِلياسب، يقيم، خُفاه، يسباب، بِلجاه، اِمير، حزير، حفضيض، فتحياه، يحزقيل،
يکين، جمول، دلاياه او معزياه. ۱۹د دې سړو نومونه د هغوئ د ذمه وارو په مطابق ليکلے شوی وُو چې کله هم هغوئ د
مالِک خُدائ کور ته د خپلو هغه ذمه وارو دپاره تلل کوم چې د هغوئ پلار نيکهٔ هارون د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ
پاک د حُکمونو د منلو دپاره مقررې کړې وې.

د ليويانو نومونه

۲۰دا د ليوی د اولاد کورَنو نور مشران دی: يهدياه چې د سبواېل په ذريعه د عُمرام اولاد وو، ۲۱يسياه د رحبياه اولاد،
۲۲يحت، د سلوميت نه د اِضهار اولاد، ۲۳د عُمر په ترتيب باندې د حبرون زامن دا وُو، يرياه، امرياه، يحزی‌ايل، يقمعام،
۲۴سمير، د ميکاه نه د عُزی‌اېل اولاد، ۲۵زکرياه، د ميکاه ورور يسياه نه د عُزی‌اېل اولاد، ۲۶د مراری اولاد، محلی، موشی او
يعزياه. ۲۷د يعزياه درې زامن وُو، سوهم، زکور او عبری. ۲۸-۲۹د محلی دوه زامن اِلیعزر او قيس وُو. د اِلیعزر زامن نهٔ
وُو، خو د قيس يو زوئ يرحمئيل وو. ۳۰د موشی درې زامن وُو، محلی، عدر او يريموت. دا د ليويانو خاندان دی. ۳۱د هر
خاندان مشرانو او کشرانو ورونړو يو شان د هغوئ د ذمه وارو دپاره پچه اچوله، هم هغه شان لکه څنگه چې د هغوئ خپلوانو
يعنې د هارون د اولاد اِمامانو وُو. داؤد بادشاه، صدوق، اخیمُلک او د اِمامانو او د ليويانو د کورَنو مشران او د دې گواهان
وُو.

د مالِک خُدائ د کور موسيقاران

۲۵ ۱ داؤد بادشاه او د ليويانو مشرانو د ليويانو دا قبيلې خوښې کړې چې د خُدائ پاک پېغام بيانوی، آسف، هيمان او
يدوتون. دې سړو به د بينجو، ربابونو او چمټو د موسيقئ سره پېشگوئې ورکوله. دا د هغه کسانو نومونه دی کوم چې د
عبادت د مشرئ دپاره خوښ کړے شوی وُو، چې هرې قبيلې به هم هغه قِسم خِدمت کولو: ۲ د آسف څلورو زامنو
زکور، يوسف، نتنياه او اسری‌لاه، د آسف د مشرئ لاندې کار کولو. چې کله هم بادشاه حُکم کولو نو آسف به د خُدائ پاک
پېغام بيانولو. ۳ د يدوتون شپږو زامنو جدلياه، ضری، يشعياه، سِمعی، حسبياه او متتياه، د خپل پلار د ښودنې لاندې کار
کولو، يدوتون د ربابونو د موسيقئ سره د خُدائ پاک پېغام بيانولو، حمدوثناء يې وئيله او د مالِک خُدائ شُکر يې ادا کولو.
۴ د هيمان څوارلس زامنو بُقياه، متنياه، عُزی‌اېل، سبواېل، يريموت، حننياه، حنانی، الياته، جدالتی، روممتی عزر،
يسبقاشه، ملوتی، هوتير او محازيوت. ۵ خُدائ پاک د خپلې وعدې په مطابق هيمان د بادشاه پېغمبر له دا څوارلس زامن
او درې لوڼه د دې دپاره ورکړې وې چې هيمان عزتمند شی. ۶ د هغهٔ ټولو زامنو د خپل پلار د ښودنې لاندې چمټئ،
بينجو او ربابُونه د مالِک خُدائ د کور په عبادت کښې غږول. او آسف، يدوتون او هيمان د بادشاه د حُکم لاندې کار کولو.
۷ دا څلېريشت واړه تجربه‌کار سړی وُو، او د هغوئ خپلوان ليويان تکړه موسيقاران وُو. دا ټول دوه سوه او اتهٔ اتيا
سړی وُو. ۸ هغوئ ته د کارونو ذمه وارئ حواله کولو دپاره پچه اچولے شوه، کهٔ هغوئ ځوانان وُو او يا بوډاگان، کهٔ

اُستاذان او يا کۀ شاګردان وُو. ۹-۳۱دا دوه سوه او اتۀ اتيا سرى د کورَنو په مطابق د دولسو دولسو کسانو په ځليريشتو ډلو
کښې تقسيم کړے شوى وُو، چې د هرې قبيلې يو يو مشر وو. هغوئ په دې ترتيب کار کولو: د آسف د خاندان نه يوسف،
جدلياه، زکور، ضرى، نتنياه، بُقياه، اسرى‌لاه، يشعياه، متنياه، سِمعى، عُزى‌ايل، حسبياه، سبوايل، متتياه، يريموت، حننياه،
يسبقاشه، حنانى، ملوتى، الياته، هوتير، جدالتى، محازيوت او روممتى عزر.

د مالِک خُدائ د کور څوکيداران

۲۶ (۱) دا هغه ډلې دى چا چې د مالِک خُدائ د کور د څوکيدارانو په توګه خِدمت کولو. د قورح د ډلې د قورى زوئ
مسلمياه چې د آسف د خاندان وو، (۲) د هغۀ اووۀ زامن وُو چې د عُمر په ترتيب داسې دى، زکرياه، يديعيل، زبدياه،
يتنى‌ايل، (۳) عيلام، يهوحنان او اليهوعينى. (۴) د عوبيد ادوم هم اتۀ زامن وُو، چې د عُمر په ترتيب داسې دى، سمعياه،
يهوزبد، يوآخ، ساکار، نتنى‌ايل، (۵) عمى‌ايل، يساکار او فعُلتى. (۶)-(۷) د عوبيد ادوم د مشر زوئ سمعياه شپږ زامن وُو،
عُتنى، رفاايل، عوبيد، الزباد، اليهُو او سماکياه. د خپل قابليت په وجه هغوئ ته په خپله ډله کښې زيات عزت مِلاو شو. (۸)
د عوبيد ادوم خاندان ټول دوه شپېتۀ ډېر زيات قابل سرى د دې کار دپاره ورکړل. (۹) د مسلمياه خاندان اتلس تکړه سرى
ورکړل. (۱۰) د مرارى د قبيلې حوسه څلور زامن وُو، سِمرى، خپل پلار دې د خپلو زامنو مشر جوړ کړو، اګر چې هغه د
ټولو مشر نۀ وو، (۱۱) خِلقياه، طبلياه او زکرياه. د حوسه د خاندان ټول ديارلس کسان د مالِک خُدائ د کور څوکيداران
وُو. (۱۲) د مالِک خُدائ د کور څوکيداران د هغوئ د کورَنو په مطابق په ډلو کښې تقسيم شوى وُو او هغوئ ته په هغه کور
کښې د نورو ليويانو په شان ذمه وارۍ حواله شوې وې. (۱۳) د هر خاندان وړوکوالى او غټوالى ته کتلو نه بغېر به پچه
اچولے شوه چې د کومې يوې دروازې څوکيدارى ورته حواله کړے شى. (۱۴) د شلمياه د پچې په ذريعه د نمرختۀ طرف ته
دروازه ووتله او د هغۀ د زوئ زکرياه شمالى طرف ته دروازه ووتله، دا هغه سړے وو چې همېشه يې د حِکمت مشورې
ورکولې. (۱۵) عوبيد ادوم ته د جنوب طرف ته دروازه حواله شوې وه او د هغۀ زامنو ته د ګودام د کوټې څوکيدارى حواله
شوې وه. (۱۶) سفيم او حوسه ته د نمرپرېواتۀ طرف ته دروازه او په پاسنى لار باندې د سلکت دروازه حواله شوې وه. د
څوکيدارۍ ذمه وارۍ په يو بل پسې په مقررو وختونو کښې تقسيم کړے شوې وې. (۱۷) نمرختۀ طرف ته هره ورځ شپږو
څوکيدارانو کار کولو، په شمالى طرف باندې څلورو او په جنوبى طرف باندې څلورو څوکيدارانو کار کولو. څلور
څوکيداران به هره ورځ د ګودام په کوټو باندې مقررولے شول، چې په هره يوه کوټه باندې دوه دوه وُو. (۱۸) د نمرپرېواتۀ
طرف ته دربار سره په لاره څلور څوکيداران وُو او په خپله په دربار باندې دوه څوکيداران وُو. (۱۹) دا د قورح او د مرارى
ډلو د څوکيدارۍ ذمه وارۍ دى.

د مالِک خُدائ د کور نورې ذمه وارۍ

(۲۰) نور ليويان د مالِک خُدائ د کور د ګودامونو ذمه وار وُو او په هغه ګودامونو کښې خُدائ پاک ته وقف شوى څيزونه
پراتۀ وُو. (۲۱) د جيرسون په ډله کښې د لِبنى د خاندان نه يحى‌ايل مشر وو. (۲۲) د لعدان دوه نور زامن زيتام او يوايل د
مالِک خُدائ د کور د خزانو مشران وُو. (۲۳) د عُمرام، اِضهار، حبرون او عُزى‌ايل اولاد ته هم ذمه وارۍ حواله شوې وې.
(۲۴) د موسىٰ زوئ جيرسوم د قبيلې سبوايل د مالِک خُدائ د کور د خزانې مشر آفسر وو. (۲۵) د اِلى‌عزر د طرف نه د
جيرسوم خپلوان رحبياه، يشعياه، يورام، زِکرى او سلوميت وُو. (۲۶) سلوميت او د هغۀ خپلوان د هغه خزانو مشران وُو په
کومو کښې چې هغه تُحفې پرَتې وې چې هغه داؤد بادشاه، د کورَنو مشرانو او وړو او غټو فوجى آفسرانو مالِک خُدائ ته

وقف کړې وې. ۲۷ هغوئ څۀ هغه مالِ غنیمت واخستلو کوم چې هغوئ په جنګ کښې قبضه کړے وو او دا یې وقف کړو چې د مالِک خُدائ په کور کښې استعمال شی. ۲۸ سلومیت او د هغۀ خاندان د هغه هر څیز مشران وُو چې کوم د مالِک خُدائ په کور کښې د استعمالېدلو دپاره وقف وُو، سره د هغه تُحفو چې سموئیل پیغمبر، ساؤل بادشاه، د نیر زوئ ابنیر، او د ضرویاه زوئ یوآب راوړې وې.

د نورو لیویانو ذمه وارئ

۲۹ د اِضهار په ډله کښې کنعنیاه او د هغۀ زامنو ته د مالِک خُدائ د کور نه علاوه ذمه وارئ حواله شوې وې: هغوئ به حِساب کِتاب ساتلو او د بنی اِسرائیلو لانجې به یې هوارولې. ۳۰ د حبرون د قبیلې نه حسبیاه او د هغۀ اوولس سوه خپلوان، چې تکړه سړی وُو هغوئ د اُردن سیند نمرپرېواتۀ طرف ته په اِسرائیل کښې د مالِک خُدائ د خِدمت او د بادشاه د کار مشران مقرر شوی وُو. ۳۱ یریاه د حبرون د اولاد مشر وو. د داؤد بادشاه د بادشاهئ په څلوېښتم کال د حبرون د اولاد نسب‌نامه معلومه کړے شوې وه او د دې خاندان تکړه فوجیان موندلے شوی وُو چې د جِلعاد په علاقه یعزیر کښې اوسېدل. ۳۲ د یریاه په خپلوانو کښې دوه زره او اووۀ سوه تکړه سړی وُو. داؤد بادشاه هغوئ د اُردن سیند نمرخاتۀ طرف ته ولېږل او هغوئ یې د روبین، جاد او منسی د نیمې قبیلې مشران مقرر کړل. هغوئ د هغه ټولو کارونو ذمه وار وُو چې د هغې تعلق د خُدائ پاک او د بادشاه د خِدمت سره وو.

فوجی مشران او فوجی ډلې

۲۷ ۱ دا د بنی اِسرائیلو د وړو او غټو آفسرانو، او د نورو فوجی آفسرانو تفصیل دے چا چې د بادشاهئ د فوجی ډلو مشرئ کوله. د هرې قبیلې څلېریشت زره فوجیانو د کال په یوه میاشت کښې فوجی خِدمت کولو. ۲-۱۵ دا د هرې میاشتې دپاره فوجی آفسران وُو: اوله میاشت، د زبدی‌ایل زوئ یسوبعام چې هغه د فارص د قبیلې یو کس وو، چې دا د یهوداه قبیلې یوه حِصه ده. دویمه میاشت، د اخوحی اولاد دودی. مِقلوت په هغۀ پسې دویم مشر وو. درېمه میاشت، د یهویدع اِمام زوئ بنایاه، دا د هغه قبیلې مشر وو چې "دېرش ګون" بللے شوه. د هغۀ زوئ عمیزباد د هغۀ نه پس د دې قبیلې مشر جوړ شو. څلورمه میاشت، د یوآب ورور عساهیل. د هغۀ نه پس د هغۀ زوئ زبدیاه مشر جوړ شو. پینځمه میاشت، د اِضهار د قبیلې نه سمهُوت. شپږمه میاشت، د تقوع د عقیس زوئ عیرا. اوومه میاشت، د فلون د علاقې نه د اِفرائیم د قبیلې نه خلص. اتمه میاشت، د حوسه سِبکی. هغه د زارح د قبیلې وو، چې د یهوداه د قبیلې یوه برخه وه. نهمه میاشت، د بنیامین قبیلې په علاقه کښې د عنتوت نه ابیعزر. لسمه میاشت، د نطوفاتی مهری. هغه د زارح د قبیلې کس وو. یوولسمه میاشت، د اِفرائیم په علاقه کښې د فِرعاتون نه بنایاه. دولسمه میاشت، د نطوفاتی خلدی. هغه د عتنی‌ایل اولاد وو.

د بنی اِسرائیلو په قبیلو باندې آفسران

۱۶-۲۲ دا د بنی اِسرائیلو د قبیلو د مشرانو تفصیل دے: د روبین د زِکری زوئ اِلی‌عزر، د شمعون د معکه زوئ سفطیاه، د لیوی د قمواېل زوئ حسبیاه، د هارون صدوق، د یهوداه الیهُو، چې د داؤد بادشاه یو ورور وو، د یساکار د میکائیل زوئ عُمری، د زبولون د عبدیاه زوئ اِسماعیه، د نفتالی د عزرائیل زوئ یریموت، د اِفرائیم د عززیاه زوئ هوسیع، د نمرپرېواتۀ منسی د فدایاه زوئ یوایل، د نمرخاتۀ منسی د زکریاه زوئ عدو، د بنیامین د ابنیر زوئ یعسی‌اېل، د دان د قبیلې د یروحام

زوئ عزرابل. ۲۳د کومو خلقو عُمر چې د شلو کالو نه کم وو نو داؤد بادشاه د هغوئ مردمشمارى ونۀ کړه، ځکه چې مالِک
خُدائ وعده کړې وه چې هغه به بنى اِسرائيليان د آسمان د ستورو په شان ډېر تېر کړى. ۲۴د ضرویاه زوئ يوآب
مردمشمارى شروع کړه، خو مکمله يې نۀ کړه. خُدائ پاک د مردمشمارۍ په وجه بنى اِسرائيلو له سزا ورکړه، نو ځکه د
داؤد بادشاه په سرکارى حِساب کِتاب کښې د هغې آخرى تعداد ونۀ ليکلے شو.

د شاهى جائيداد اِنتظام

۲۵-۳۱دا د هغه کسانو تفصيل دے چا چې د شاهى جائيداد اِنتظام کولو: د عدى‌ايل زوئ عزماوت د شاهى ګودامونو مشر
وو. د عُزياه زوئ يونتن د هغه وړو ګودامونو مشر وو کوم چې په کلو، وړو ښارونو او قلعو کښې وُو. د کلوب زوئ عزرى
د پټو د زميدارانو مشر وو. د راما سِمعى د انګورو د باغونو مشر وو. د شفمى زبدى د ميو د جوړولو مشر وو. د جدر نه
بعل حنان د نمرپرېواتۀ د غرونو په لمن کښې د زيتُونو او د چِنار د ونو مشر وو. يوآس د زيتُونو تېلو ذخيره کولو مشر وو.
د شارون سِطرى د شارون په مېدان کښې د څاروو ذمه وار وو. د عدلى زوئ سافط په وادۍ کښې د څاروو ذمه وار وو. يو
اِسمٰعيلى اوبِل د اوښانو ذمه وار وو. د مرونوت يهدياه د خرونو ذمه وار وو. يو هاجرى يازيز د ګډو او چېلو ذمه وار وو.

د حضرت داؤد مشيران

۳۲د داؤد بادشاه ترۀ يونتن يو تکړه مشير او عالِم وو. هغه او د حکمونى زوئ يحى‌ايل د بادشاه د زامنو د تعليم ذمه وار وُو.
۳۳اخى‌تُفل د بادشاه مشير وو او حوسى ارکيائ د بادشاه ملګرے وو. ۳۴د اخى‌تُفل د مرګ نه پس، ابياتار او د بناياه زوئ
يهويدع مشيران جوړ شول. يوآب د شاهى فوج مشر وو.

د مالِک خُدائ د کور جوړولو دپاره د حضرت داؤد هدايات

۲۸ ۱ داؤد بادشاه د بنى اِسرائيلو ټولو آفسرانو له حُکم ورکړو چې په يروشلم کښې راغونډ شئ. نو د قبيلو ټول
آفسران، هغه آفسران چا چې د بادشاهۍ اِنتظام کولو، د فوجى ډلو مشران، د بادشاه او د هغۀ د زامنو د جائيداد او د څاروو
ذمه وار کسان، د محل ټول آفسران، تکړه فوجيان او نور بهادر سړى په يروشلم کښې راغونډ شول. ۲ داؤد د هغوئ په
وړاندې ودرېدلو او تقرير يې ورته وکړو، "زما خلقو او زما وروڼو، ما ته غوږ ونيسئ. ما دا اراده کړې وه چې د مالِک
خُدائ د لوظ صندوق دپاره د آرام ځائ يعنې د مالِک خُدائ زمونږ د خُدائ پاک د پښو چوکۍ جوړه کړم. ما د هغۀ دپاره د
يو کور د جوړولو تيارے کړے دے. ۳ خو خُدائ پاک ما ته وفرمائيل چې تۀ به زما د نوم دپاره يو کور نۀ جوړوې، ځکه
چې تۀ يو جنګيالے يې او وينه دې توئ کړې ده. ۴ مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک زما د پلار د مکمل خاندان نه
زۀ خوښ کړے يم چې د تل دپاره په بنى اِسرائيلو حکومت وکړم. هغۀ د مشرۍ کولو دپاره د يهوداه قبيله خوښه کړه او د
يهوداه نه يې زما د پلار خاندان خوښ کړو. دا د هغۀ خوښه وه چې د خپلو وروڼو نه يې زۀ خوښ کړم او په ټولو بنى
اِسرائيلو يې بادشاه جوړ کړم. ۵ هغۀ ما له ډېر زامن راکړل او د هغه ټولو نه يې سليمان خوښ کړو چې د مالِک خُدائ په
بادشاهۍ يعنې په ټولو بنى اِسرائيلو باندې حکومت وکړى. ۶ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل چې ستا زوئ سليمان هغه
څوک دے چې هغه به زما کور جوړ کړى. هغه ما د دې دپاره خوښ کړے دے چې زما زوئ وى او زۀ به د هغۀ پلار يم.
۷ کۀ هغه زما ټول قانون او حُکمونه هم هغه شان منى لکه څنګه يې چې نن منى نو زۀ به د هغۀ بادشاهى د همېشه دپاره
قائمه وساتم. ۸ نو اوس زما خلقو، زمونږ د خُدائ پاک او د مالِک خُدائ د خلقو بنى اِسرائيلو د غونډې په مخکښې زۀ

تاسو ته وايم چې هغه هر څۀ هم هغه شان پوره پوره منئ چې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک د هغې حُکم راکړے دے، نو
چې دا ښۀ مُلک ستاسو ميراث وى او چې د همېشه دپاره يې خپلو راتلونکو نسلونو ته منتقل کړئ.“ (۹) او هغۀ سليمان ته
وفرمائيل، ”زما زويه، زۀ تا ته وايم چې د پلار خُدائ پاک وپېژنه او د زړۀ د اخلاصه او د خپلې مرضۍ سره د هغۀ خِدمت
کوه. هغه زمونږ ټول فکرونه او خواهشونه معلوموى. کۀ تۀ د هغۀ طلب کوې نو پېدا به يې کړې، خو کۀ تۀ د هغۀ نه اوړې،
نو هغه به تا د تل دپاره پرېږدى. (۱۰) تۀ په دې پوهه شه چې مالِک خُدائ تۀ د هغۀ د مقدس کور جوړولو دپاره خوښ کړے
يې. نو تکړه شه او دا کار وکړه.“ (۱۱) داؤد سليمان ته د مالِک خُدائ د کور د ټولو عمارتُونو، د برنډو، د گودام د کوټو او
نورو ټولو کوټو او د زيات مقدس ځائ نقشه وښودله، چرته چې د گناه دپاره کفاره ادا کيږى. (۱۲) د هغۀ په ذهن کښې چې
د دربارونو او د دې نه گېرچاپېره کوټو او د مالِک خُدائ د کور د سامان دپاره د گودامونو او مالِک خُدائ ته د وقف شوو
تُحفو کومه نقشه وه نو هغه يې هم ورته وښودله. (۱۳) داؤد هغۀ ته د اِمامانو او ليويانو د ذمه وارو ادا کولو اِنتظام، د مالِک
خُدائ د کور د کار کولو او د کور د ټولو لوښو خيال ساتلو طريقه هم وښودله. (۱۴) هغۀ ورته دا طريقه هم وښودله چې د
لوښو د جوړولو دپاره به څومره سپين زر او سرۀ زر استعماليږى، (۱۵) يعنې هرې يوې ډيوې او ډيوټ د جوړولو دپاره، (۱۶)
د سپينو زرو د مېزونو د جوړولو او د سرو زرو د هر يو مېز دپاره چې په دې باندې خُدائ پاک ته پېش کړے شوې روټۍ
پراته وه. (۱۷) هغۀ ورته دا هم ووئيل چې د درېځ غاښو، جامونو او منگو په جوړولو کښې څومره سوچه سرۀ زر او د لوښو
په جوړولو کښې به څومره سپين زر او سرۀ زر استعماليږى، (۱۸) او د هغه قربان‌گاه د جوړولو دپاره څومره سوچه سرۀ
زر چې په هغې باندې خوشبوئى سوزولے شوه او د وزرو والا هغه مخلوق د جوړولو دپاره چې د هغې وزر د مالِک خُدائ د
لوظ صندوق دپاسه خوارۀ ؤو. (۱۹) داؤد بادشاه وفرمائيل، ”دا ټول تفصيل په هغه نقشه کښې ليکلے شوے دے چې مالِک
خُدائ په خپله ما له راکړې وه.“ (۲۰) داؤد بادشاه خپل زوئ سليمان ته وفرمائيل، ”تکړه شه او اراده مضبوطه کړه. کار
شروع کړه او چې ونۀ يرېږې او نه بې‌حوصلې شې. مالِک خُدائ زما خُدائ پاک به ستا مل وى. هغه به تا نۀ پرېږدى، خو
هغه به تر هغې پورې تا سره وى چې د هغۀ يعنې د مالِک خُدائ د کور کار ختم شوے نۀ وى. (۲۱) اِمامانو او ليويانو ته ذمه
وارى حواله شوې دى چې د مالِک خُدائ په هغه کور کښې يې وکړى. د هر قِسم مهارت کاريگران د زړۀ نه غواړى چې ستا
مدد وکړى او ټول خلق او د هغوئ مشران ستا د حُکم لاندې دى.“

د مالِک خُدائ د کور د جوړولو دپاره نذرانې

۲۹ (۱) داؤد بادشاه ټولې غونډې ته وفرمائيل، ”زما زوئ سليمان هغه څوک دے چې خُدائ پاک خوښ کړے دے، خو
هغه لا هلک او ناتجربه‌کاره دے. کوم کار چې کېدونکے دے هغه ډېر لوئ دے، ځکه چې دا د انسانانو محل نۀ دے بلکې د
مالِک خُدائ، خُدائ پاک کور دے. (۲) ما د خپل خُدائ پاک د کور د سرو زرو، سپينو زرو، پيتلو، اوسپنې، لرگى، د
اونيکس کاڼو او جواهراتو، د ښائسته کاڼو ټوکرو او د سنگِ مرمر د مِقدار تيارولو هر کوشش کړے دے. (۳) د دې هر څۀ
نه علاوه، چې ما د مخکښې نه تيار کړى دى د خُدائ پاک د کور سره زما د مينې په وجه ما خپل سپين زر او سرۀ زر هم
ورکړى دى. (۴) د مالِک خُدائ د کور په دېوالونو باندې د سرو زرو او سپينو زرو پترو خېژولو دپاره ما د اوفير د سلو ټنو
نه زيات سرۀ زر او تقريباً دوه سوه او څلوېښت ټنه سوچه سپين زر هم ورکړى دى (۵) او د هغه ټولو څيزونو دپاره مې دا
ورکړى دى چې ماهِر کاريگران به يې جوړوى. نو اوس داسې نور څوک شته چې مالِک خُدائ له نذرانې ورکړى؟“ (۶-۷)
بيا د ډلو مشرانو، د قبيلو آفسرانو، د فوج مشرانو، د شاهى جائيداد اِنتظام کوونکو د مالِک خُدائ د کور د کار دپاره دا
څيزونه ورکړل: د يو سل او اويا ټنو نه زيات سرۀ زر، د درېو سوو او دېرشو ټنو نه زيات سپين زر او تقريباً شپږ سوه او

شل ټنه زېړ او د درېو زرو او څلورو سوو ټنو نه زياته اوسپنه. ۸ د چا سره چې قيمتی کانی ؤو نو هغه يې د مالِک خُدائ د کور د خزانې دپاره ورکړل، چې د هغې اِنتظام د جيرسون قبيلې د ليوی قبيلې يحی‌ايل کولو. ۹ خلقو د زړهٔ د اخلاصه ځيزونه ورکول او هغوئ په دې خوشحاله ؤو چې څومره زيات يې ورکړی دی. داؤد بادشاه هم ډېر زيات خوشحاله وو.

د حضرت داؤد د خُدائ پاک ثناء صِفت کول

۱۰ هلته د ټولې غونډې په مخکښې داؤد د مالِک خُدائ ثناء صِفت وکړو. هغهٔ وفرمائيل، "زمونږ د پلار نيکهٔ يعقوب مالِک خُدائ، خُدائ پاکه، ستا ثناء صِفت دې د همېشه دپاره وی. ۱۱ تهٔ لوئ او طاقتور، د شان او شوکت والا او عزتمند يې. په زمکه او آسمان کښې هر څهٔ ستا دی او اے مالِک خُدايه، تهٔ په هر څهٔ باندې عظيم بادشاه او حکمران يې. ۱۲ عزت او دولت ستا نه راځی، تهٔ په خپل طاقت او قوت سره په هر څهٔ حکومت کوې، او تهٔ کولے شې چې هر څوک لوئ او طاقتور کړې. ۱۳ اوس زمونږ خُدايه پاکه، مونږ ستا شُکر کوُو او مونږ ستا د جلال نه ډک نوم ثناء صِفت کوُو. ۱۴ خو بيا هم په حقيقت کښې زهٔ او زما خلق تا له هيڅ هم نهٔ شُو درکولے، ځکه چې هر يو ځيز ستا د طرف نه نعمت دے او مونږ صِرف تا له هغه څهٔ واپس درکړی دی چې څهٔ ستا ؤو. ۱۵ مالِکه خُدايه، تا ته پته ده چې زمونږ د پلار نيکهٔ په شان مونږ خپل ژوند د مسافرو په شان په يو ځائ بل ځائ کښې تېر کړے دے، زمونږ ژوند د تېرېدونکی سوری په شان فانی دے.
۱۶ مالِکه خُدايه، زمونږ خُدايه پاکه، مونږ دا ټول دولت ستا د کور د جوړولو دپاره راوړے دے چې ستا د نوم درناوے وشی، خو دا ټول دولت ستا نه راغلے وو او دا ټول ستا دے. ۱۷ ما ته پته ده چې تهٔ د هر چا زړهٔ معلوموې او د خلقو په صداقت خوشحالېږې. په روغ نيت او خلوص سره ما دا هر څهٔ تا له درکړی دی او ما ته پته لګېدلې ده چې کوم خلق دلته راغونډ شوی دی هغوئ تا له څومره په شوق او خوشحالئ سره نذرانې راوړی. ۱۸ مالِکه خُدايه، زمونږ د پلار نيکهٔ اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب خُدايه پاکه، ستا د خپلو خلقو په زړهٔ کښې تا سره دا مينه د همېشه دپاره مضبوطه وساته او د هغوئ زړونه وفادار وساته. ۱۹ زما د زوئ سليمان په زړهٔ کښې دا جذبه واچوه چې ستا ټول حُکمونه ومنی او هغه کور جوړ کړی چې د کومې دپاره ما دا تيارے کړے دے." ۲۰ بيا داؤد ټولې قبيلې له حُکم ورکړو، "د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک ثناء صِفت وکړئ." نو ټولې غونډې د مالِک خُدائ، د خپل پلار نيکهٔ د خُدائ پاک ثناء صِفت وکړو او هغوئ لاندې ټيټ شول او مالِک خُدائ او بادشاه له يې عزت ورکړو. ۲۱ په ورپسې ورځ هغوئ د قربانئ په توګه څناور حلال کړل، مالِک خُدائ ته يې وقف کړل او بيا يې خلقو له ورکړل چې وې خوری. د دې نه علاوه، هغوئ يو زر غوَيی، يو زر ګډان او يو زر ګډُوری هم حلال کړل، چې په قربان‌ګاه باندې يې پوره وسوزول. هغوئ د ميو نذرانې هم راوړې. ۲۲ چې هغوئ د مالِک خُدائ په حضور کښې خوراک څښاک وکړو نو په هغه ورځ هغوئ ډېر خوشحاله ؤو. هغوئ په دوېم ځل سليمان بادشاه جوړ کړو. هغوئ د مالِک خُدائ په نوم سليمان د بادشاه په توګه او صدوق د اِمام په توګه مقرر کړو. ۲۳ نو سليمان د خپل پلار داؤد نه پس په هغه تخت باندې کښېناستو کوم چې مالِک خُدائ قائم کړے وو. هغه يو کامياب بادشاه وو او د بنی اِسرائيلو ټول قوم هغه منلو. ۲۴ ټولو آفسرانو، فوجيانو او تر دې پورې چې د داؤد نورو زامنو هم دا لوظ وکړو چې د سليمان بادشاه وفادار به وی. ۲۵ مالِک خُدائ سليمان د ټول قوم په نظر کښې عزتمند کړو او د هغه نورو ټولو بادشاهانو نه يې زيات شان او شوکت ورکړو چې کوم به په بنی اِسرائيلو بادشاهی کړې وه.

د حضرت داؤد وفات کېدل

۲۶ نو د يَسی زوئ داؤد په ټولو بنی اِسرائيلو باندې بادشاهی کوله. ۲۷ هغهٔ څلوېښتو کالو پورې بادشاهی کوله. هغهٔ په

حبرون کښې اووۀ کاله او په یروشلم کښې درې دېرش کاله بادشاهی وکړه. ۲۸ هغه یو عزتمند او مالدار سړے وو او ښۀ
په پوخ عُمر کښې مړ شو او د هغۀ زوئ سلیمان د هغۀ نه پس بادشاه جوړ شو. ۲۹ د داؤد بادشاه تاریخ د اول نه واخله تر
آخره پورې د دې درېو پېغمبرانو په کتابونو کښې لیکلے شوے دے، سموئیل، ناتن او جاد. ۳۰ د تاریخ دا کتابونه وائی
چې هغۀ څنګه حکومت وکړو او هغه څومره طاقتور وو او هغه هر څۀ چې په هغۀ، بنی اِسرائیلو او ګېرچاپېره بادشاهتونو
شوی وُو.